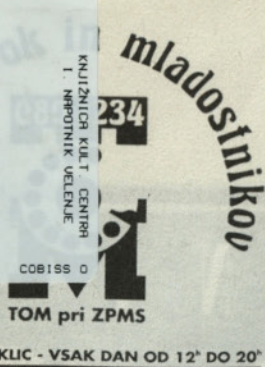

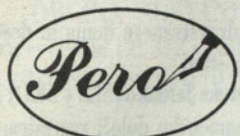
Velenje
SP DO 35
LIST
2001
352 (497.4 Šoštanj)
9001377.1

BREZPLAČEN KLIC - VSAK DAN OD 12^h DO 20^h

LETO 7

ŠTEVILKA 1

velika izbira črnih za tiskalnike
EPSON, CANON in HEWLETT PACKARD
NOVO v ponudbi: SODNI in UPRAVNI koleki
Vabljeni!

Papirnica PERO
Tel. št.: 03 - 898 33 90

Občina Šoštanj za kulturo

O srednja proslava ob kulturnem prazniku bo v sredo, 7. februarja 2001, ob 18. uri v Domu kulture Šoštanj. Nastopil bo Simfonični orkester Glasbene šole Fran Korun - Koželjski iz Velenja. Slavnostni govornik bo pisatelj Tone Partljič.

Učenci in učitelji OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj vabijo starše in druge goste na prireditev PRAZNIKI V FEBRUARJU, ki bo posvečena mesecu kulture. DAN ODPRTIH VRAT bo v kulturnem domu 5. februarja 2001 ob 14. in 16. uri.

Kulturno umetniško društvo Ravne bo 8. februarja pripravilo proslavo v stari šoli. Predstavili se bodo domači kulturni ustvarjalci.

KULTURNICA Gaberke bo 8. februarja na proslavi v gasilskem domu, poleg domačih ustvarjalcev gostila tolklasita Damijana Tamšeta in Tomaža Lojena.

LIST vas vabi 8. februarja ob 18. uri na (kulturni) klepet v Mestno galerijo Šoštanj. Večer bo obogatil Oktet TEŠ in ... posebno presenečenje.

KDOR POJE, ZLO NE MISLI IN VINO VERITAS

OŠ Biba Roeck bo 7. februarja ponovila uspešno predstavo o Prešernu za svoje učence. Izdali bodo tudi glasilo o Francetu Prešernu.

V Mestni galeriji Šoštanj bo 15. februarja otvoritev razstave slikarja Iva Kolarja iz Topolšice.

Oktet TEŠ

Prireditev v petek, 16. 2. 2001 ob 19 uri v Domu kulture Šoštanj KONCERT ob stotem nastopu. Gostje: Učiteljski žepZ OŠ Naklo, MeVS dr. France Prešern Breznica - Žirovnica. Vstop je prost. Vabljeni!

NAPOVEDNIK

■ stran 2 STANOVANJA DA ALI NE?

Če bi Vegrad držal obljubo in zgradil most ...

■ stran 4 ZVEZA KULTURNIH DRUŠTEV

Mnenja predsednikov društev so različna.

■ stran 8 KO VAS NOSI LUNA, vam pomaga astrologinja Špela.

■ stran 9 NAGRADNA KRIŽANKA

Če si želite v kino - rešite križanko!

Knjižnica Velenje
Titov trg 5
3320 Velenje

ČETRTEK, 25. JANUAR 2001

CENA 100 SIT

Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila občine Šoštanj. Člen 2: Javno glasilo občine Šoštanj se imenuje LIST in izhaja v slovenskem jeziku.

SEDEM

Učili smo se, da je sedem ljudsko in pravljico število. Kar spomnimo se popularnih sedmih palčkov v pravljici o Sneguljčici. Tudi v drugih mitih in legendah se pojavlja to število, najdemo ga v Svetem pismu. (Danes bi faraonove sanje o sedmih debelih in sedmih suhih kravah sicer lahko razumeli dobesedno, ne kot prisposodo.) In nenazadnje, sedem je poglavitnih grehov.

Za nas je sedmica zanimiva, ker naš časopis vstopa v svoje sedmo leto življenja, saj bo 13. aprila letos minilo sedem let od izida prve številke.

Kdo ve, ali je slučaj ali ne, a tudi naš novi uredniški odbor se je do sedaj sešel sedemkrat. Prvič, da smo se spoznali, dvakrat na primopredajnih sestankih s prejšnjim uredništvom, štirikrat pa smo bili skupaj na rednih sejah. Od tega smo dve seji bolj ali manj posvetili svoji osnovni nalogi, torej časopisu samemu. (Prva "naša" številka je izšla decembra lani, drugo ravnokar berete.) Druga srečanja uredniškega odbora pa smo morali posvetiti urejanju finančnih zadev v zvezi s časopisom, saj lahko mirno rečemo, da smo poleg dolga iz preteklosti v prvi vrsti prejeli zelo neurejeno finančno področje. To se zrcali tudi v neresnični proračunski postavki. Znano je, da sta bila do sedaj v proračunu LIST-u zapisana 2 milijončka, toda pregled porabe in prihodkov je hitro razkril, da je bilo kar v lanskem letu porabljenih preko 6 milijonov tolarjev. Od tega jih je več kot tri zasluzil časopis sam. Pa je vseeno ostalo v blagajni za več kot milijon in pol tolarjev primanjkljaja. Zato smo brez velikih sklepov o kakšnih varčevalnih ukrepih ali sanacijskem načrtu v uredništvu prvo

skrb namenili nižanju porabe na vseh področjih, še najmanj pri honorarjih, saj menimo, da bi s korektnimi, predvsem pa sprotnimi honorarji vendarle lahko privabili širši krog intelektualcev in dopisnikov nasploh. Tako bi časopis postal še bolj zanimiv za večji krog bralcev in bi ob svojem "vstopu v prvi razred" lahko postal tudi malo resnejši.

Dejstvo, da se nam že v drugi številki podira šest let star koncept osmih strani, kaže na potrebo po bogatenju vsebine, saj je prehod iz osmih na deset strani tehnično precej neroden, zato bo veliko bolj elegantna rešitev prehoda iz osmih na dvanajst strani. Že v današnji številki želimo povečati stike z vami. Tudi z objavo nagradne križanke in astroloških nasvetov. V prvi vrsti pa se seveda veselimo novih sodelavcev, dopisnikov, literarnih nadebudnežev, fotografov, risarjev, še posebej pa mlajših sodelavcev, ki jih želimo vključiti v novinarski krožek pod vodstvom članov našega uredniškega odbora, v sodelovanju s strokovnjaki z obeh osnovnih šol, občasno pa z mentorsko pomočjo profesionalnih novinarjev iz velikih, "tazaresnih" časopisov.

Kdo ve, ali gre pri vseh zadevih le za začetno navdušenje, ki bo sčasoma otopilo, ali pa bomo našli energijo za izvedbo samoumevnega (!) in potrebnega koraka naprej? Zaenkrat kaže, da bomo cilj dosegli brez velikih težav. Zavedamo pa se, da pravo plačilo za naše delo niso resnično skromni honorarčki, ampak večanje števila bralcev, ki bodo z našim delom zadovoljni in jim LIST ne bo služil več le za podstavke pod vroče "piskre". Bomo videli! Če ne prej, čez sedem let.

Peter Rezman

Prešeren na Osnovni šoli Biba Roeck. Med nami je vedno, ne le vsakih 200 let.

Foto: Mišo

IZ DRŽAVNIH URADNIH LISTOV

V letu 2000 je izšlo kar 125 števil Uradnega lista RS, ki je za večino silno dolgočasno branje, za mnoge pa obvezno. Za vas smo v pretekli številki preomali do št. 116, tokrat pa bomo zaključili letnik 2000. Vse, ki vas zanima, jo, pa najlaže dobite Uradne liste v knjižnici.

Ljubljana, 20. 12. 2000

Predsednik države je ob dnevu samostojnosti pomilostil pet obsojencev, in sicer je enemu 20-letno kazen znižal za pet let, drugemu je kazen enega in pol leta zapora znižal za 4 mesece in tretjemu je štiriletno kazen znižal za 3 mesece. Zapornici iz Brežic, ki služi sedemletno zaporno kazen, pa je le-to znižal za eno leto. Zadnja pomilostitev pa je bila namenjena obsojencu, ki mu je predsednik države enoletno kazen znižal na pogojno, če v roku treh let ne bo storil novega kaznivega dejanja.

Uradni list RS, št. 118/2000, 21. 12. 2000

Ljubljana, 13. 12. 2000

Minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Franc But je izdal Odredbo o spremembi in dopolnitvah Odredbe o označevanju in registraciji govedi. Zaradi znanih težav z "boleznijo norih krav" je predpis zelo aktualen. Če ga kateri od bralcev našega Lista želi, mu ga priskrbimo tudi mi.

Uradni list RS, št. 118/2000, 21. 12. 2000

Ljubljana, 30. 11. 2000

Zdaj že bivši minister za promet in zveze mag. Anton Bergauer je izdal Odredbo o obvezni uporabi tehnične specifikacije za javne ceste, ki določa naprave in ukrepe za umirjanje prometa na cestah.

Poleg drugih ukrepov so nam gotovo najbolj znani "ležeči policaji". Sedaj je končno predpisano, da le-teh ni mogoče izdelovati, kakor se pač komu zdi, ampak je za to predpisana tehnična specifikacija z oznako TSC 03.800.

To bo gotovo zanimalo tiste voznike, ki bi svoje vozilo poškodovali na kakšni "štorasti" oviri.

Uradni list RS, št. 118/2000, 21. 12. 2000

Velenje, 13. 12. 2000

Komunalno podjetje Velenje d.o.o. ni uspelo oddati javno naročilo za izvedbo sanacije vodovoda in vodovodnih priključkov na Gorici v Velenju - I. faza. Po pregledu in ocenjevanju namreč nista ostali vsaj dve popolni ponudbi, zato je razpis za delo, vredno 112.646.591 SIT, propadel.

(Ker smo v prejšnjem Listu o zadevi že poročali, pa povejmo, da je naše komunalno podjetje uspešno našlo novega - starega direktorja. Pri tem so direktorju v veliki meri pomagali člani razpisne komisije, ki je v bistvu kar Nadzorni svet, v katerem zastopa našo občino Viktor Drev. Komisija je namreč velikodušno spregledala manjkajoče potrdilo o zahtevanih delovnih izkušnjah - saj vsi člani NO direktorja zelo dobro poznajo ...)

Uradni list RS, št. 119/2000, 22. 12. 2000

Ljubljana, 23. 12. 2000

Vlada RS je zato, ker tudi država še ni sprejela proračuna za leto 2001, morala sprejeti Uredbo o začasnem financiranju Republike Slovenije v obdobju januar - marec leta 2001.

Uradni list RS, št. 124/2000, 29. 12. 2000

Ljubljana, december 2000

Združenje za trgovino, Združenje za agroživilstvo in Združenje za turizem in gostinstvo je sprejelo Uzance pri varačanju in prevzemanju vračljive embalaže. (Uzance - po F. Verbincu - navade, običaji v trgovskem, zlasti borznem poslovanju.)

Namen teh uzanc je zagotoviti čim hitrejšo obračanje vračljive embalaže (steklene, plastične, lesene, kovinske,...) in nemoten proizvodni in prodajni proces in poenotenje kaveijskih vrednosti istovrstne vračljive embalaže različnih dobaviteljev. Namen uzanc je tudi zaščita potrošnikov in varovanje okolja pred škodljivimi posledicami nenadzorovanega odlaganja embalaže. Okoljevarstveniki bi rekli: "Končno!"

Uradni list RS, št. 125/2000, 29. 12. 2000

N A Š A O B Č I N A

ZGRAJENA STANOVANJA BODO OSTALA V ŠOŠTANJU

redniško skrajšan osnutek zapisnika 17. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 19.12.2000. Sejo je po pooblastilu župana vodil podžupan Marko Kompan, zapisnik je pisala Milojka Plamberger.

Člani Sveta so na decembrski seji poleg rednih točk (potrditev prejšnjega zapisnika, pobude in vprašanja) obravnavali sledeče teme: osnutka Odloka o spremembi in dopolnitvi odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča, predloga sklepa o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Šoštanj, predloga sklepa o odtujitvi nepremičnin v k. o. Šoštanj, predloga sklepa o oblikovanju cen programov Vrta Šoštanj, osnutka Odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Šoštanj, predloga ugotovitvenega sklepa o odstopu člana Sveta, informacija o sprejetem sklepu župana o začasnem financiranju proračuna občine.

Najbolj pa se je Svet pomudil ob osnutku Odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2001 in predlogu sklepa o garanciji za najem kredita.

Osnutek odloka o proračunu občine Šoštanj za leto 2001. Proračun je predstavil Aleksander Nežmah, svetovalec župana za proračun in finance.

Razprava:

Prvi se je k razpravi prijavil Matjaž Cesar (LDS). Zanimalo ga je, ali so vključeni tudi prihodki od članarine knjižnice ter inkaso od bazena. Na opazko, da plače nepoklinih funkcionarjev drvi, je g. Nežmah takoj odgovoril, češ da so v tej postavki plače župana in podžupana. Naprej je g. Cesar predlagal, da je potrebno zagotoviti sredstva za zavarovanje občinskih objektov. Posebej se je zanimal za sanacijo zdravstvenega doma, saj dobro vemo, v kakšnem stanju je. Če občina ne planira nobenih sanacijskih sredstev, se zadeva ne bo premaknila nikamor.

Glede bazena je ugotavljal, da če občina nima resnega projekta za sanacijo bazena, za to nima smisla planirati 10 milijonov tolarjev. Planirani 4 milijoni tolarjev za ureditev Trga bratov Mravljakov pa po njegovem meji na norčevanje iz Šoštanjčanov. Kot član Sveta iz mesta ne more zagovarjati tako nizkega vložka v obnovo Trga bratov Mravljakov "Ali nič ali pa vse," je pribil.

Predlagal je še, da se iz proračuna umaknejo sredstva za nakup stanovanj v novem bloku. Podjetje, ki je gradilo objekt, je že prva dva bloka v tem sklopu zgradilo izredno nekvalitetno (poseden, pokajo nosilne stene itd.). Če je Vegrad vedel, na kakšnem terenu gradi in kljub temu ni izboljšal načina gradnje, potem si ne zasluži niti plačila, ki ga je dobil, kaj šele, da bi mu vnaprej plačevali nekvalitetno zgrajena stanovanja. Zato predlaga, da gre Občina v spor s tem podjetjem ali da zahteva od Vegrada popravilo napak v garancijskem roku.

Erna Obšteter (LDS) je predlagala, da se povečajo sredstva za javno snago in sredstva za redno vzdrževanje javnih poti po krajevnih skupnostih.

V osnutku proračuna tudi ni zasledila sredstev za izgradnjo vodovoda za področje severnega dela občine (KS Ravne), kar je bilo predvideno tudi v srednjeročnem planu za oskrbo občanov s čisto pitno vodo. Tudi izgradnja sekundarnega dela kanalizacije Gaberke-Ravne-Lajše bi se morala vključiti v osnutek proračuna.

Anton Skornšek (SLS + SKD) se pridružuje pomisleku g. Cesarja za nakup stanovanj, ki jih je zgradil Vegrad ob Aškerčevi cesti. Svetnike opozori, da je Občina dala soglasje za gradnjo teh blokov pod pogojem, da Vegrad zgradi most preko reke Pake kot peš pot, od tega pa ni Vegrad storil nič. Sedaj pa še Občini prodaja stanovanja, ki jih

niče noče kupiti. Ker Vegrad ni poravnal svojih obveznosti, predlaga, da se sredstva za nakup stanovanj namenijo za kakšno rekonstrukcijo cest.

Motijo pa ga tudi visoki stroški na postavitvi občinskega glasila, ker so zajeti samo na odhodkovni strani, prihodkov iz tega naslova pa ni nikjer.

Viktor Potočnik (DeSUS) se strinja s pripombo Erne Obšteter na osnutek proračuna glede vodovoda, kajti KS Ravne je pri gradnji vodovoda že sofinancirala 15 milijonov tolarjev.

Opozoril je tudi na obljubo, da se bo pričel delati projekt za toplovod v Ravnah.

Draga Korena (Nsi) je zanimalo, katere ustanove dobijo dotacije iz te postavke "Preventivni programi boja proti odvisnostim".

Glede sanacije zdravstvenega doma v Šoštanju ga je zanimalo, če je bil z Zdravstvenim centrom Velenje dosežen kakšen dogovor, da v naši občini ni potrebno sofinancirati sanacije zdravstvenega doma. Če je temu tako, potem je prav, da te postavke ni v proračunu, v nasprotnem primeru pa se strinja z razpravo g. Cesarja, da naj občina zagotovi vsaj del sredstev za najnujnejšo sanacijo.

Glede financiranja kulturnih društev je ugotovil, da so se ta glede na leto 2000 zmanjšala. Meni, da je za to dejavnost potrebno nameniti nekaj več sredstev. Moti ga, ker v proračunu ni postavke za Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj.

Zanimajo ga tudi sredstva za toplovod Lokovica. Ali so sredstva v višini 50 milijonov tolarjev namenjena za nadaljevanje investicije toplovoda ali ne.

Strinjal se je z razpravo predhodnikov v zvezi z odkupom stanovanj in predlagal, da se ta sredstva črtajo iz osnutka proračuna.

David Ravnjak (SDS) je povedal, da je sanacija zdravstvenega doma vsaj do sedaj potekala po dinamiki investicijskega vzdrževanja tako, da je 1/3 sredstev prispevala država, 1/3 ZC Velenje, 1/3 pa Občina. Če bi Občina ne vlagala več, po njegovem ni mogoče več pričakovati, da bo kdo drug vlagal v naš zdravstveni dom.

Glede bazena je soglašal z g. Cesarjem in predlagal, da se načrtovana sredstva namenijo za sanacijo zdravstvenega doma v višini vsaj 4 milijonov tolarjev.

Na koncu ga je zanimalo, ali bo povečanje sredstev za izdajanje Lista izboljšalo kvaliteto časopisa, več strani ali kaj drugega.

Danilo Čebul (Neodvisna lista za razvoj in obnovo občine Šoštanj) ni soglašal z g. Cesarjem glede načina urejanja Trga bratov Mravljakov. Norčevanje iz Šoštanjčanov bo, če se bodo načrtovana sredstva za sanacijo trga na tradicionalen način prenesla drugam. Kajti vselej, kadar smo v Šoštaju delali po načelu "vse ali nič", je v Šoštanju ostalo "nič". Predlagal je, da se za začetek z načrtovanimi sredstvi uredi okolica Mestne galerije.

Vlado Videmšek (mestrankarski) je predlagal, da se v proračunu planira 5 milijonov za toplifikacijo Ravne, Lajše-Gaberke, ki so bili v proračunu za leto 2000, vendar niso bili realizirani. Predlagal je, da se za isto vsoto zmanjšajo planirana sredstva za vročevod Lokovica.

Za vodovod Pristava je predlagal, da se nemudoma pripravi temeljito poročilo o dosedanjih porabljenih sredstvih, ker se je investicija povečala od pogodbe, vredne 41 milijonov, kar na 85 milijonov.

Za KS Gaberke je predlagal, da se za vzdrževanje doma krajanov predvidi 1.300.000 sit, saj se ta sredstva zberejo iz najemnin za oddajo teh prostorov. Razpravo je zaključil z ugotovitvijo, da zaradi varčevanja v občini Šoštanj letos ne bo na novo asfaltiran niti en kvadratni meter cest.

Franc Rogelšek (SDS) je povedal, da se bodo vsaj štirje člani Sveta iz njihove stranke zavzemali za sanacijo

zdravstvenega doma in dostojno dotacijo MePZ Svoboda Šoštanj.

Maks Jelenko (SLS + SKD) je predlagal, da se v proračunu namensko določi regresiranje nakupa plemenskih telic v višini enega milijona tolarjev.

Boris Gomboc (SLS + SKD) se je zanimal, za kaj bi se namenilo 25 milijonov tolarjev, ki bi se naj porabili za kulturni dom v Šoštanju.

V zvezi zdravstvenim domom je menil, da Občina mora pristopiti k sanaciji.

Po končani razpravi so predstavniki občinske uprave obljubili natančna pojasnila na vsa vprašanja, člani Sveta pa so skupaj s pripombami izglasovali osnutek proračuna.

Garancija za kreditiranje nakupa stanovanj

Župan je članom Sveta predlagal v sprejem sklep, da Občina Šoštanj da garancijo Stanovanjski zadrugi ATRIJ iz Celja za najetje kredita pri Stanovanjskem skladu RS v višini 50 % od celotne vrednosti stanovanj. Gre za novi blok (ZN Kare ob Paki), ki ga je zgradil Vegrad Velenje tudi na osnovi prepodogodbe med Občino in Vegradom, s katero se je Občina Šoštanj obvezala odkupiti 790 m² stanovanj po ceni 1870 DEM za en kvadratni meter površine. Po približnem izračunu je vrednost te prepodogodbe danes nekaj več kot 162 milijonov tolarjev.

V uvodu je direktorica občinske uprave Mirijam Povh ponovila, da občina ni neprofitna organizacija in zato ne more pridobiti ugodnega stanovanjskega posojila pri Stanovanjskem skladu RS.

Skornšek Anton (SLS + SKD) je predlagal, da se ta sklep umakne z dnevnega reda, ker proračun še ni sprejet.

Sonja Novak, pristojna za stanovanjsko problematiko na Občini, je menila, da bi se morali načeloma odločiti, ali bomo ta stanovanja kupili ali ne. Občina je namreč iskala najboljše rešitve, da bi stanovanja lahko kupili. Ker so ugotovili, da je najugodnejši najem posojila pri Stanovanjskem skladu RS preko Stanovanjske zadruge ATRIJ, je župan Svetu predlagal takšen sklep.

Borisa Gomboca (SLS + SKD) je zanimalo, kakšen interes ima ATRIJ v tem sodelovanju. Ali bo to pogojevalo tudi višino najemnin?

Matjaž Cesar (LDS) je menil, da je Občina prvo slabo potezo naredila že, ko je zemljo prodala investitorju (Vegrad), sedaj pa kupuje stanovanja po zelo visoki ceni. Prepričan je, da je zadruga ATRIJ naredila dober račun, in sklepal, da bo nekaj let vlekl dobiček, potem bo pa ponudila Občini v odkup tudi svojo polovico stanovanj. Predlagal je, da se počaka in da Občina ustanovi svoj stanovanjski sklad.

Dragu Koremu (Nsi) se je zdelo potrebno, da se določene stvari o tej zadevi razčistijo, kajti v Šoštanju in okolici se širijo čudne govorice okoli teh stanovanj. Zanimalo ga je, kakšno moč ima prepodgodba, ki je bila z Vegradom sklenjena, in ali govorice, da je podpis na tej pogodbi ponarejen, držijo. Strinjal se je z g. Cesarjem, da se v odkup teh stanovanj ne gre, ker to ni tako nujno potrebno. Stanovanja so zgrajena, so v Šoštanju in tu bodo ostala. Predlaga, da tega sklepa na tej seji ne sprejmemo.

Druhih razpravljalcev ni bilo, od prisotnih članov Sveta pa je za sklep glasovala samo peterica in tako predlog, ki ga je pripravila občinska uprava, ni bil sprejet.

Svet Občine Šoštanj je na seji sklepal še o drugih pomembnih vprašanjih, o katerih pa mi ne poročamo podrobneje, saj tako zanimive razprave, kot o prejšnjih dveh točkah, ni bilo.

Posebej pa poročamo o vseh pomembnih sklepih s te seje in uradnih objavah v Uradnem listu Občine Šoštanj, št. 11/2000, ki je izšel 28. 12. 2000.

U R A D N I H L I S T O V

Dne 28. 12. 2000 je izšla 11. številka Uradnega lista Občine Šoštanj, ki jo lahko poiščete na Občini ali v naši knjižnici, na posebno željo vam ga pa priskrbimo tudi mi.

Tokratno glasilo je zelo tanko, v njem pa so objavljene določbe, ki bodo marsikomu krojile družinski proračun v letu 2001. Objavljena je še ena sprememba Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča. Ta predpisuje plačevanje višjega nadomestila za objekte in površine opuščenih dejavnosti. To pomeni višje stroške tudi za IU Vrhnika, ki še vedno drži roko nad kompleksom TUŠ, pa tudi za nekatere druge lastnike, ki jim razpadajo prazne hiše predvsem v mestu Šoštanj. V sklepu o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča pa boste našli številke, ki jih boste v povezavi s prejšnjim odlokom lahko vnesli v formulo in preverili, ali vam Davčna uprava RS pravilno zaračunava nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča.

Z dnem objave je pričel veljati sklep o odprodaji parcel št. 785/6 in 785/7 v k.o. Šoštanj. Prav tako je z dnem objave pričel veljati sklep o javni razgrnitvi Osnutka odloka o spremembah in dopolnitvah o prostorskih ureditvenih pogojih za del mesta Šoštanj s Pohrastnikom. Javna razgrnitev bo trajala do 3. 2. 2001 in zdaj je pravi čas, da prebivalci tega območja podajo pripombe na načrtovane gradnje na svojem območju.

Prvega februarja pričnejo veljati višje cene v vrtcih, in sicer gre za 15 % povišanje. Tudi to boste našli v Uradnem listu Občine Šoštanj, št. 11/2000. Kot zanimivost povejmo, da so vrtci predlagali 20 % povišanje, občinski svet pa je njihov predlog zmanjšal za četrtno. Glede na dinamiko porasta potreb drugih panog družbenih dejavnosti v občini pa kaže, da bi lahko bili v vrtcih zadovoljni že z 10 % povišanjem cen.

Objavljena sta tudi dva "kadrovska" sklepa. V prvem primeru gre za ugotovitveni sklep Sveta Občine, da je Petru Rezmanu

prenehal mandat člana sveta, v drugem pa je Svet Občine imenoval Alenko Slatner iz Florjana v Svet zavoda Lokalna turistična organizacija Šaleška dolina kot predstavnik Občine Šoštanj, ki je ena od ustanoviteljic tega zavoda.

Glede na to, da Svet Občine Šoštanj še ni sprejel proračuna za leto 2001, je potrebno urediti financiranje od 1. 1. 2001 pa do sprejema proračuna. Župan je to svojo dolžnost opravil in objavil svoj sklep, s katerim predpisuje financiranje nalog Občine na podlagi proračuna iz leta 2000.

28. 12. 2000 je začel veljati tudi sklep, da bo Občina Šoštanj namenila 500.000,00 SIT za pomoč krajanom Loga pod Mangartom in enako vsoto Občini Solčava zaradi naravnih nesreč, ki so jih prizadele lansko jesen. Člani Sveta Občine bodo k temu primaknili še vsak po deset tisočakov.

V pričujočem uradnem glasilu pa so objavljene tudi spremembe in dopolnitve Poslovnika uredništva časopisa, ki ga

ravnokar berete. Z njim je med drugim postavljen tudi temelj za zakonito finančno poslovanje, ki je do 1. 12. 2000 potekalo precej po domače.

V Uradnem listu Občine Šoštanj so tako objavljene najvažnejše odločitve občinskih organov iz decembra 2000. Poleg tega pa je Svet Občine sprejel na svoji 17. seji dne 19. 12. 2000 vsaj še dva sklepa, ki ju je vredno omeniti. Svet je sprejel sklep, da se na Ministrstvo za šolstvo in šport se posreduje pobuda za spremembo zakonodaje, da se sredstva za plače strokovnega kadra v VVZ zagotovijo iz državnega proračuna. Z novo direktorico pa se postopno urejajo tudi razmere v občinski upravi. Svet Občine je zato sprejel sklep, da se sprejme osnutek odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Šoštanj, kot je predlagan. Člani Sveta pa so lahko do 5.1.2001 podali na občinsko upravo morebitne pripombe na osnutek v pisni obliki.

NAŠA OBČINA

OBČINA ŠOŠTANJ

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
telefon: (03) 8984 300 fax: (03) 8984 333

Občina Šoštanj objavlja na podlagi sklepa Sveta občine Šoštanj (Uradni list občine Šoštanj št. 11/2000) ter 47. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97) naslednji

JAVNI RAZPIS

za zbiranje ponudb za odprodajo dveh stavbnih zemljišč v k.o. Šoštanj.

1.

Predmet prodaje sta dve stavbni parceli v katastrski občini Šoštanj, in sicer:

zemlj. parc. št. 785/6 k.o. Šoštanj, v izmeri 21,00 m²,

zemlj. parc. št. 785/7 k.o. Šoštanj, v izmeri 21,00 m².

Izhodiščna cena za m² stavbnega zemljišča znaša 2.674,55 SIT/m².

2.

Davek na promet nepremičnine, t.j. od kupnine za stavbno zemljišče, nosijo uspeli ponudniki. Uspeli ponudniki nosijo tudi stroške sestave notarskega zapisa in stroške vpisa lastništva v zemljiško knjigo.

3.

Varščina za udeležbo na javnem razpisu, ki jo morajo zainteresirani vplačati najkasneje do oddaje ponudbe na žiro račun Občine Šoštanj, št. 52800 - 630 - 10168, na sklic št. 465-02-02-2000, znaša 5.616,00 SIT, kar predstavlja 10 % od izhodiščne vrednosti stavbnega zemljišča ter se uspešnim ponudnikom vračuna v ceno zemljišča, neuspešnim pa vrne v roku 8 dni po izteku razpisa brez obresti.

4.

Kupnino za stavbno zemljišče bodo morali uspeli ponudniki poravnati na račun iz 3. točke v roku 15 dni po podpisu pogodbe.

5.

Rok za sklenitev in podpis pogodbe o prodaji stavbnega zemljišča je 30 dni po izteku razpisa, sicer se smatra, da je ponudnik od nameravane gradnje odstopil, zaradi česar zapade varščina v korist Občine Šoštanj.

6.

Ponudniki morajo v ponudbi navesti stavbno zemljišče, ki ga želijo odkupiti, ponujeno ceno za m² stavbnega zemljišča, ki ne sme biti nižja od izhodiščne cene, rojstne podatke ponudnika ter podatke o stalnem prebivališču.

7.

Ponudniki morajo ponudbi priložiti: dokazilo o vplačani varščini, potrdilo o državljanstvu ponudnika, pisno izjavo ponudnika, da sprejema pogoje javnega razpisa. V primeru, da je več ponudnikov zainteresiranih za isto stavbno parcelo, se smatra, da je ugodnejši tisti ponudnik, ki ponudi višjo ceno za m² stavbnega zemljišča. V primeru enakih ponudb imajo prednost pri nakupu stanovanj stanovanjskega bloka Koroška 3, Šoštanj.

8.

Interesenti morajo poslati pisne ponudbe po pošti ali jih oddati osebno v zaprti kuverti. Upoštewane bodo vse ponudbe, ki bodo sestavljene v skladu z razpisnimi pogoji in bodo prispele do 12.00 ure dne 05. 02. 2001 na naslov: Občina Šoštanj, Komisija za izvedbo postopka za prodajo nepremičnega premoženja v lasti Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj.

Na kuverti mora biti oznaka "Javni razpis za odprodajo stavbnih parcel - NE ODPIRAJ", na zadnji strani kuverte pa naslov ponudnika.

9.

O izboru uspešnih ponudb bo komisija obvestila vse ponudnike najkasneje v roku 15 dni po izteku javnega razpisa.

10.

Vse informacije v zvezi z odprodajo stavbnega zemljišča lahko zainteresirani dobijo v tajništvo Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj, tel. 03 89 84 300.

OBČINA ŠOŠTANJ

OBČINA ŠOŠTANJ

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
telefon: (03) 8984 300 fax: (03) 8984 333

Obveščamo vse občane, da je v prostorih občine Šoštanj - I. nadstropje, Trg svobode 12, Šoštanj, v času od 03.01.2001 do 03.02.2001

javno razgrnjen

osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom, za območje urejanja z oznako C 4/8, S 4/28, S 4/29, s 4/31, O 4/7, P 4/10, P 4/12 in P 4/13, katerega sestavni del je izris iz PUP za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom, št. proj. 1033/91-PUP.

Javna obravnava razgrnjenega osnutka bo organizirana v torek, dne 30. 01. 2001 ob 17.00 uri, v sejni sobi Sveta občine Šoštanj.

V času javne razgrnitve lahko k dokumentu podajo svoje pripombe in predloge vse zainteresirane fizične in pravne osebe. Pripombe in predlogi se pošljejo županu občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj, ki do njih zavzame stališče ter nato osnutek odloka posreduje v sprejem Svetu občine Šoštanj.

OBČINA ŠOŠTANJ

VAŠA KS DELUJE?

KS Lokovica

V KS Lokovica je prišlo do sprememb v vodstvu Sveta. Ob odstopu predsednika Andreja Volka zaradi nezdržljivosti funkcij ga je nadomestil Leopold Kušar, dosedanji podpredsednik. Funkcijo podpredsednika pa so na Svetu dodelili Alojzu Konovski.

KS Gaberke

V začetku leta 2001 se je sestal Svet krajevne skupnosti. Naredili so plan dela za prvo tromesečje in govorili o prvi fazi izgradnje sekundarne kanalizacije.

KS Bele Vode

Prvi sneg v letošnji zimi je v Belih Vodah popestril otvoritev kar dveh cestišč. Visoko gori pri Punčehovi domačiji so se zbrali krajanji, da se povesejo ob zaključnih delih, ki so jih sicer načrtovali že v jeseni. Cestišče, dolgo 800 m, ki v novi asfaltni preobleki povezuje domačiji Pučeh in Pudgar, je razveselilo tudi Medvedove, drugo cesto, ki pa je dobila novo podobo v dolžini 870 m pa bodo

Foto: Miko

v glavnem uporabljali Bačovnikovi, Vrtačnikovi in Ovčjakovi. Na otvoritvi je zbranim na kratko spregovoril tudi župan občine Milan Kopušar, božji blagoslov pa je dodal dekan Jože Pribožič. Ivan Pudgar, domačin, je izrazil veselje in hvaležnost vseh teh krajanov, ki jim bo odslej namenjen varnejši in udobnejši dostop do njihovih domov.

Krajevna skupnost Bele Vode je skupnost, o kateri verjetno premalo pišemo. Morda jih prezremo, ker se ne morejo pohvaliti z nenehnimi delovnimi zmagami. V njihovi krajevni skupnosti je še vsaj 50% cest neasfaltiranih, kmetije so raztresene po vrhovih in nižinah, dostop je težji in življenje tam teče drugače kot v drugih krajih naše občine. So pa zato ljudje pripravljeni stopiti skupaj in kaj narediti, kar so dokazali tudi pri gradnji teh cest. Cestišča bodo krajevno skupnost veljala okrog 23 milijonov, zemeljska dela je izvajal Stane Hriberšek, asfaltna prevleka je bila v izvedbi Mirka Andrejca, vsepovsod pa se poznajo tudi pridne roke domačinov. Predsednik KS Alojz Hriberšek, ki je hkrati skrbel za potek del, nam je ob tej priložnosti povedal, da jih v Belih Vodah čaka še veliko dela, da pa vedo, da vse naenkrat ne more biti. Zahvaljuje se tudi za razumevanje in strpnost krajanov in izvajalcev in za podporo skupnosti ter si seveda želi, da bi bilo pri njih v Belih Vodah v prihodnosti še čim več tako uspešno zaključenih projektov.

KS Šoštanj

Decembra 2000 je svet KS Šoštanj opravil inventuro celoletnih aktivnosti. V skladu s tradicijo tokrat v bolj sproščenem ozračju. V Vili Široko.

KS Skorno - Florjan

(Poroča g. Valter Pirtovšek, predsednik sveta KS)

21. decembra je predsednik KS Skorno-Florjan Valter Pirtovšek sklical drugi zbor krajanov v letu 2000. Zbora se je udeležilo 50 krajanov. Predsednik je krajanom predstavil oziroma obrazložil izvršena dela v letu 1999 in 2000, od česar je pomembno omeniti asfaltiranje 1500 m javnih poti. Predstavljen je bil tudi plan dela za leto 2001 in celo 2002, kar pa je zahtevala predvsem občina. Finančni plan smo v KS za leto 2001 in 2002 že pripravili, vendar je ta plan zaenkrat račun brez krčmarja, saj občina Šoštanj KS za leto 2001 za večja vzdrževalna dela ni namenila niti tolarja. Občinski proračun sicer še ni sprejet, zato v svetu KS še vedno upamo, da bo župan izpolnil predvolilno obljubo, ko je zagotavljal, da bo dal KS več pristojnosti, s tem pa verjetno tudi več finančnih sredstev.

Predsednik je pozval zbrane k večjemu sodelovanju, tudi finančnemu. V kolikor bodo še podani finančni pogoji za večja dela (asfaltiranje javnih poti), bodo morali v prihodnje krajanji priskrbeti ustrezno dokumentacijo pa tudi določena finančna participacija bo potrebna, kajti obeta se, da bo v prihodnje vedno manjša finančna vrečica.

Predsednik je poudaril, da je v naši KS veliko težav in nerazumevanja prav s tistimi krajanji (nekaterimi), ki so po dolgi letih čakanja končno dobili asfaltirano javno pot. Nekateri namreč še vedno niso dali skromne finančne participacije za asfaltiranje, čeprav so to zavržno obljubili. Zato se je KS morala zadovoljiti za finančni znesek, ki so ga krajanji še dolžni. Predsedujoči je poudaril, da KS na znane dolžnike ne bo pozabila ter da bo svet KS v bodoče ravnal drugače, kajti častna beseda ne bo več zadosti.

Na koncu je predsednik v imenu KS zaželel vsem krajanom srečno novo leto 2001 in pozval krajanje k strpnosti, razumevanju in k dobremu sodelovanju.

OBČANI

OSEBNI KREDITI

Občanom nudimo ugodne osebne kredite, ki bodo olajšali odločitev za odhod na zimske počitnice, daljša potovanja, večje nakupe in razna izobraževanja.

Vabimo Vas v naše poslovalnice Šaleška (8995 303), Šoštanj (8911 033) in Mozirje (8391 719), kjer vam bomo na voljo za podrobnejše informacije.

banka velenje

Banka Velenje, d.d., Velenje,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

KS Zavodnje

Skupaj s Športnim društvom Zavodnje je krajevna skupnost organizirala silvestrovanje na prostem. Udeležilo se ga je precejšnje število krajanov, katere sta še posebej razveselila ognjemet in glasba za dobro razpoloženje.

KS Topolšica

V tej KS je bila organizirana kampanja za omejevanje informiranosti krajanov. Na srečo se je odzvalo samo trinideset "naročnikov" našega časopisa, od katerih nekateri nanj sploh niso bili naročeni, večina pa naročnine sploh ni plačevala.

KS Ravne

Z otvoritvijo asfaltne ceste, dolge 600 m, ki povezuje štiri domačije in se končuje na razcepu pri Honkarjevem mostu, so decembra v KS Ravne zaokrožili lansko leto. Investicijo, vredno 7 milijonov, je krila krajevna skupnost, le del je šel iz žepov domačinov, ker so le-ti želeli nekoliko širše cestišče (namesto 2,80 m je širina ceste zdaj 3,00 m). Dela so opravili domači izvajalci, kar pa se je dalo ročno, pa so postorile priden roke domačinov, ki so zadovoljni s pridobitvijo. Otvoritev je opravil župan občine Milan Kopušar skupaj s predsednikom gradbenega odbora Hermanom Pergovnikom, cestišče pa je blagoslovil dekan Jože Pribožič, ki je uporabnikom zaželel varno pot.

Zadovoljna pa je tudi predsednica krajevne skupnosti Erna Obšteter saj lahko preteklo leto oceni za dobro. V Ravnah so v glavnem postorili vse, kar so si zadali, ostala je le ena cesta, ki pa jo bodo uredili v prihodnjem obdobju. Namesto te, so uredili asfalt drugje, kjer je bilo nujno zaradi gradnje kanalizacije. Tudi na drugih področjih so se dela vršila po planu in Obšteterjeva je ponosna na krajanje, saj pravi, da so to ljudje, s katerimi je lepo delati. In če so zadovoljni krajanji, je to le potrdilo več, da Svet krajevne skupnosti sprejema pravilne odločitve.

Foto: Miko

Ena izmed odločitev je tudi plan za naslednje leto, v katerem je tudi kabelska televizija in močna želja po vodovodu za 50 gospodinjstev, ki zdaj trpijo zaradi onesnažene vode. "Bomo videli, kaj se bo dalo napraviti," pravi Obšteterjeva. "Zavedamo se, da tudi občina ni v zavirljivem položaju in da se to pozna tudi po krajevnih skupnostih. Vendar bomo delali na zadanih načrtih in jih tudi slej ko prej uresničili."

T E M A M E S E C A

TRDOVRATNA AMATERSKA KULTURA

Za nami je leto 2000, ki je bilo proglašeno za Prešernovo leto. Posebej konec leta je bil zaznamovan z dvestoto obletnico Prešernovega rojstva, tako da smo imeli kulture že vrh glave. Ali pa res?

V naši občini deluje cela vrsta kulturnih društev in skupin, ki se svojega dela nikoli ne naveličajo. Zato smo pred našim nacionalnim kulturnim praznikom povabili h kratkemu razmisleku o kulturi predsednike oziroma predstavnike najbolj aktivnih kulturnih društev in skupin. Za mnenja smo poprosili Dragota Korena, predsednika Prosvetnega društva Lokovica, Matjaža Natka, predsednika Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj, Petra Obšteterja, predsednika Kulturno umetniškega društva Ravne, Dragota Rezmanja, predsednika Kulturnice Gaberke, Ivana Sevška, predsednika Mešanega pevskega zbora Svoboda Šoštanj in Petra Zgoznika, predstavnika Okteta TEŠ.

LIST: Kakšna je vaša ocena kulturnega utripa v občini Šoštanj?

Peter Obšteter: S prenovitvijo kulturnega doma v Šoštanju se je po našem mnenju končno začel prebujati kulturni utrip mesta Šoštanj. Vendar ustrezno kvalitetnih kulturnih prireditev v Šoštanju močno primanjkuje. So pa kulturna društva na obrobju Šoštanja dosti bolj aktivna kot pa v samem mestu. Vzroke za to vidimo predvsem v članstvu, ki je med seboj dosti bolj povezano, saj se tu dela tako rekoč vse zastonj. Jasno pa je, da je denarja za projekte, ki jih pripravljajo društva, vsako leto manj. Konec koncev je pa tudi naš interes, da prikažemo širšemu občinstvu v občini, kaj lahko kot kulturno društvo ponudimo obiskovalcem naših prireditev. Po našem mnenju imamo kaj pokazati, sam smo imeli na dveh predstavah, ki smo jih imeli v Šoštanju v domu kulture, polno dvorano.

Matjaž Natek: "Kulturno" življenje v Šoštanju ohranjajo po našem mnenju le posamezna amaterska društva, kot sta Pihalni orkester Zarja in Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj. Drugih aktivnih društev ne vidimo, oziroma se ne pokažejo pred javnostjo. Treba pa je povedati, da za kulturno življenje v Šoštanju skrbi tudi pevski zbor upokojencev, ki bi lahko s svojim samostojnim nastopom poživil kulturno življenje našega kraja.

Drago Rezman: V našem društvu ocenjujemo, da je kulturni utrip v naši občini zadovoljiv in nudi občanom dovolj pestro izbiro raznih kulturno-umetniških dogodkov. Mi smo vsekakor osredotočeni na svoj kraj, kjer redno delujemo. Vsako leto priredimo več prireditev in proslav, predvsem za slovenski kulturni praznik in božično-novoletni čas, praviloma koncert kakšnega zbora. Radi bi pa poudarili, da v Gaberkah za kulturno ponudbo in pestrost skrbijo tudi druga društva, predvsem gasilsko in mladinsko in mi nismo nič jezni, če si tako "hodimo v zelje". Važno je, da se nekaj dogaja.

Mi skrbimo tudi za edino vaško knjižnico v občini, ki je sicer skromnim fondom knjig na voljo domačim bralcem enkrat na teden. Na jesen, po napornih "kravjih dirkah", ki so naš glavni finančni vir za delovanje, pa organiziramo za naše marljive člane izlet. Tega vedno popestrimo z obiskom kakšne kulturne ali naravne znamenitosti (npr. muzej v Bovcu, Škocjanske jame, ...).

Ivan Sevšek: Mislim, da smo lahko s kulturnim utripom v Šoštanju oziroma šoštanjski občini kar zadovoljni, posebej še, če upoštevamo relativno zaposlavljenost amaterske kulture v zadnjih letih. V samem Šoštanju redno delujejo naš zbor Svoboda, Mešani pevski zbor društva upokojencev, Oktet TEŠ, Pihalni orkester Zarja, maržoretke, v zadnjem času tudi komorni ansambel pri Zarji. Prirejajo se občasne razstave, obe osnovni šoli in glasbena šola pa tudi sodelujejo v kulturnem utripu. Že dvakrat je bila organizirana uspešna modna revija Šoštanjski izziv. Aktivno je Kulturno društvo Lokovica, Kulturno društvo Ravne, trudita se Turistično društvo Šoštanj in Turistično društvo Topolšica, pa še drugi dodajajo svoj prispevek.

Tudi v okviru župnije Šoštanj delujeta odrasli in otroški pevski zbor ter pevka skupina deklet. Pravzaprav se je pokazalo, da je amaterska kultura trdovratnejša in bolj živa, kot so predvidevali pospeševalci elitne kulture na državnem nivoju.

Seveda pa je treba pripomniti, da tudi obnovljen kulturni dom veliko pripomore. Prireditev je več in so na višjem nivoju. Urediti je potrebno le še odrsko tehniko,

Foto: Zdravko Kočvar

"Svoboda" je ponovno poskrbela za veličasten novoletni koncert. Tudi pihalni orkester Zarja ni zaostajal. O obeh prireditvah bomo še poročali.

Peter Zgoznik: V občini Šoštanj je sicer čutiti kulturni utrip. Žal v Šoštanju bazira le na godbi Zarja in MePZ Svoboda. Zdi se nam, da je premalo povezovanja z vaškimi kulturnimi društvi. Kulturni dom služi svojemu namenu le ob koncu leta, ob božično-novoletnih koncertih, ki žal niso več takšni, kot so bili, ko so v njih skupno nastopila društva, ki delujejo v Šoštanju. Pohvaliti želimo kulturno delovanje v Lokovici, ki bi lahko bilo za vzor, kajti edini so še, ki delujejo povezano v naši občini.

Drago Koren: Kulturna društva po vaseh za svoje razmere delajo zelo dobro. V mestu Šoštanj, občinskem središču, pa se vse premalo dogaja na kulturnem področju. Čeprav ima Šoštanj pevski zbor Svoboda in pihalni orkester Zarja, ki po kvaliteti sodita v sam slovenski vrh, pa od njiju ne smemo pričakovati, da bosta prevzela delo na celotnem kulturnem področju občine Šoštanj. Šoštanj ima lep, obnovljen, skoraj nov kulturni dom, (le oder je še potrebno obnoviti), nima pa KULTURNEGA CENTRA, ki bi poskrbel, da bi se v tem lepem hramu tudi kaj dogajalo. Verjetno je res, da Šoštanj ne more ustanovi-

Foto: arhiv društva

Moški zbor PD Lokovica, v katerem prepeva Drago Koren.

ti nekaj podobnega, kot je Kulturni center Ivan Napotnik v Velenju, ki organizira kulturne prireditev. V manjšem obsegu bi to vlogo morala prevzeti občinska uprava - oddelek za družbene dejavnosti. Menim, da je v Šoštanj potrebno pripeljati na gostovanje tudi kakšno gledališče, simfonike ali pa samo pripraviti kulturni večer s to ali ono osebnostjo.

Foto: Lojze Ojsteršek

"Vojska" Kulturnice Gaberke, ki je obvladovala "kravje dirke" leta 1999.

LIST: Kakšno je vaše mnenje o (ne)potrebnosti ustanovitve občinske zveze kulturnih društev, predvsem za usklajevanje programov in poenotenje kriterijev financiranja "amaterske" kulture.

Ivan Sevšek: V zadnjih letih se je pokazalo, da se vsako društvo trudi po svoje in je pri tem bolj ali manj uspešno. Z letom 2000 je umrl tudi tradicionalni novoletni koncert vseh šoštanjskih skupin. Nadomestili so ga programi posameznih društev in šol. Društva so sicer povezana v Zvezo kulturnih društev Šaleške doline, ki pa opravlja za šoštanjska društva le usluge na področju obveščanja in izobraževanja, nekaj pa tudi na področju evidentiranja nastopov, sicer pa se v šoštanjsko kulturo ne meša. Ima pa kar uporabne kriterije financiranja amaterske kulture.

Po mojem mnenju bi v Šoštanju bolj kot še eno zvezo kulturnih organizacij potrebovali na občinskem nivoju ustreznega človeka, ki bi predvsem usklajeval programe posameznih društev ter nekako skrbel za "uradne" prireditev, v mislih imam proslave ob posameznih državnih in občinskih praznikih. Seveda pa je potrebno, da bi tak človek živel s kulturo, imel ustrezne izkušnje, bil prisoten na prireditvah in tako naprej. Kar iz pisarne se takega dela ne da opravljati.

Drago Koren: Če bi občinska zveza kulturnih društev kakor koli pripomogla k boljšemu delu na kulturnem področju in bi občina potem pokazala malo več interesa za te dejavnosti, bi to imelo smisel. Če pa občina za to nima interesa,

Foto: arhiv društva

Dramska skupina KUD Ravne, v kateri se brusi tudi Peter Obšteter.

je prav vseeno, če smo člani Zveze kulturnih društev Šaleške doline. Žalostna je ugotovitev, zapisana v pregledu izvedbe programov do septembra 2000 za člane Sveta SLKD-OI Velenje. Takole piše: "Presenetljivo je dejstvo, da društva niso pretirano zahtevna glede dotacij. Nekatera so prejela prvo nakazilo ZKD Šaleške doline šele v avgustu, v Šoštanju niti tega ne, kar jih očitno ne ovira pri delovanju. Seveda to ne pomeni, da denarja ne potrebujejo. Le drugače se znajdejo. Saj se morajo, pri našem skopem odmerjanju sredstev!". Če se bo z ustanovitvijo občinske zveze kulturnih društev to vsaj malo spremenilo, je prav, da to zvezo ustanovimo.

Peter Zgoznik: O potrebnosti ustanovitve občinske zveze kulturnih društev bi bilo smotno ugotoviti, kaj bi društva s tem pridobila.

Matjaž Natek: Potrebno je takoj ustanoviti občinsko zvezo, ne samo zaradi usklajevanja, pač pa tudi zaradi skupnega nastopa do "kulturnega tolarja".

Peter Obšteter: Iz dosedanjih izkušenj vidimo, da bi bilo potrebno bolj povezati kulturna društva v občini, saj opažamo, da ni nobene uskladitve predstav oziroma je informiranost občanov o dogajanju na področju kulture slaba. Med drugim bi predsedniki društev med seboj izmenjali izkušnje in informacije glede organiziranosti.

Drago Rezman: Menimo, da bi bilo nujno ustanoviti zvezo društev v občini. Predvsem zaradi tega, ker je kulturno življenje po naši oceni po vaseh veliko bolj pestro in razgibano, v takšni zvezi pa bi ravno ta okoliška društva navezala bolj trden stik za izmenjavo prireditev in idej.

Kljub temu da Kulturnica Gaberke do sedaj finančno ni bila odvisna od proračuna, pa se nam zdi, da bi v takšni zvezi lahko poenotili kriterije za delitev občinskega "kulturnega tolarja".

LIST: Kako boste obeležili bližajoči kulturni praznik?

Matjaž Natek: Posebne proslave v mesecu februarju ne načrtujemo. Menimo pa, da bi lahko bila skupna proslava, ki bi obeležila 8. februar.

Ivan Sevšek: Za kulturni praznik nismo planirali nič posebnega, ker smo sredi priprav za tekmovanje v Mariboru, poleg tega smo si komaj malo oddahnili po novoletnih koncertih, ki smo jih imeli kar osem. Seveda pa imamo veliko programa in bomo z veseljem sodelovali na vsaki proslavi, kjer nas bodo povabili. Le za organizacijo nam je malo zmanjkalo sape.

Peter Obšteter: Naše društvo bo tako kot vsako leto tudi letos pripravilo proslavo ob kulturnem prazniku 8. Februarja, na katerem se bodo predstavile vse sekcije (pevski zbor, podružnična šola, harmonikarji, recitatorji in dramska sekcija) v stari šoli v Ravnah.

Drago Rezman: Tudi mi bomo kot vsako leto, letos proslavili naš kulturni praznik, in sicer se bo v gasilskem domu v Gaberkah prav 8. februarja ob 15. uri odvijala prireditev, na kateri se bodo predstavili v glavnem domači ustvarjalci, kot gosta pa smo letos povabili medse duo tolkalistov, in sicer Dejana Tamšeta in Tomaža Lojena.

Peter Zgoznik: Oktet TEŠ bo kulturni praznik obeležil z nastopom na proslavi v šoštanjski galeriji. V mesecu kulture pa pripravljamo koncert z gosti ob stotem nastopu, ki bo 16. februarja ob 19. uri v kulturnem domu v Šoštanju.

Foto: Zdravko Kočvar

Zarja ne bo izumrla. Jani Šuligoj in mladinski orkester.

Andrej Krevzl ŠKRLAT

Se je mizar motil, da ne bomo odšli? Pa smo morali. Morali smo se spraviti iz hiše na vrt. To je bila začarana dolgost med njegovim začetkom in koncem; razdalja, ki bo vseskozi poskušala odkriti vsak pomen gibanja družine. Prihod mizarja je napravil še dodatne nevšečnosti. Poleg tega, da je reči razmetal na vse strani, si potovanja ni več privoščil, ker se je s to izkušnjo s topolinom sesula v prah ... Tej moči bo nasprotovala kronistka, ki je imela nalogo ublažiti trohno bo junakov in jih vseskozi spremljati z opomini, čeprav je bila njena naloga zgolj ta, da je samo spremljala dogajanje okoli gibajoče se družine po suhi pokrajini.

Vsi smo bili prepričani, da se je bilo potrebno potruditi, da je trud najbolj polno delo ali najboljši poskus priti do zgodbe oziroma zaključkov. Sestaviš zgradbo in ugotoviš, da ničemur ne služi. In ravno ko ničemur ne služi, ugotoviš, da je koristna, že zaradi drobne slike, v kateri je strah, drznost in pogum rešitev za dečka in deklico.

Jutro je zgubilo na privlačnosti, če se mizar ni oddaljeval od nas. Vedno je moral odhajati, da je večeru in jutru dal skrivnost sproščenosti. Tako pravim. In če je že moral odhajati, niti poskusil ni ugotoviti, kaj je ostalo za njim. MAGični krog je dovoljeval vse: slediti, mahati z rokami, plesati, nuditi hrano, klicati po imenu in razvozlati pentlje. Zagotovo pa je bilo jasno, da je imel motiv za kratke odhode do starega poslopja, ali pa je izbral kakšno drugo, meni nepoznano točko povezanosti z drugimi ljudmi. Verjetno se je zatekel v stari hišo ob robu bukovega gozda, do katere je vijugala pot, ob mesečini bela, pri belem dnevu pa steptana z odtisi stopal in pokrita z listjem in dračjem. Dotikala se je lesenih vrat na sončni strani, zavijugala okoli vogala in nato stekla po gozdu. Pravim, da sta na vsaki strani stražarili modro zeleni cipresi. Navajam, da je mizarja ustavila uročenost praga stare hiše z okovanimi vrati, ki so bila vpeta med ročno oblikovane nosilce iz vulkanskega kamna. ... Pri zasledovanju sem prvič občutil znake poetičnosti življenja. Tako kot mizar, ki je lajšal možgane z nenadnimi obiski delavnice in se potapljal v jesenskem mraku. Skozi ozke špranje je v notranjost nicala šibka svetloba. Delavnik je bil zelo kratek. Nekaj ur pred mrakom je vselej opravil najnujnejše posle v svoji stroki. Pripravil je orodje in material, naostril kline, namazal ročaje z mastjo, preložil vezne elemente in jih zaščitil pred vlago. V lesene škatle je vgrajeval žamet in zrcala. (Vse za teto iz Celja.) Da bi malo spremenil ambient, sem na okenske police razporedil plastične vojake, ki so ob mrazu, ko je sonce nehalo tiščati skozi line, oživel z lastno napadalnostjo. Tekali so sem ter tja in odpirali ogenj. Po fantastičnih pokrajinah in poljanah, prepredenih s pajčevino in žagovino ter duhom starega časa, pravim, so bobni notorično ropotali in dvigali adrenalin in temperaturo. Njihova bojna trma je nonšalantno naraščala do vrelišča, dokler se ni sprostila v vrtincu viharja, ki je trajal do jutranje zarje, ko jih je svit ujel tako, kakor jih je na predvečer slavne bitke namestila moja roka. V globokem jeku, ki je nastal z vzhajajočim soncem, so se drobne pošasti pomirile. Nepremično so obstale s prahom na plečih, z zadržano hladnostjo materiala, iz katerega so bile narejene.

Obdaroval sem ga z redko sliko, ki je imela nenavadno podobo dveh otrok, dečka in deklice, ki zaradi dobrega angela varuha izživata smrt nad globokim prepadom. (To sliko so odmaknili očem. Razlog ni znan.) In zaradi te varnosti je poredkoma zgrmel po strmini in kadar mu je spodneslo, jo je odnesel s praskami na obrazu in bolečinami v kosteh. Za njim je zevala prijetna praznina, kajti čakanje je v njem vzbudilo neugnanost življenja pred smrtjo kakor odvečnost, kakor snubljenje minut, ki so ga vzpodbujale, da je oddal nekaj medu, da se je oblekel in odrinil enkrat po poti v večnost - to je bilo vračanje s katere koli točke pokrajine - ali odrinil v svoj paradiž. Skratka, poskušali smo mu vrniti boga, ki se mu je sesul v prah... Letno se je večkrat vračal domov, ker je po vsej verjetnosti zaduhal smrt. Bilo je nekako tipično razkrivanje neke druge podobe in telesa; obžalovanje, kes, skrivenčeni prsti, neprožna koža, gube na obrazu, mokre oči in drugo. Prišel je, da je ponoči stražil balkon, ... piše sestra, kajti drugih smislov ni bilo. Doma je uspel razgrniti vražja krila, s katerimi je nablejal goro psov, in to je bilo vse od njegove moči. Čeprav so se misli razhajale, je to bila očetova sugestija, klicanje na pomoč, apel, da bi ga naj razumeli, zakaj odhaja in prihaja.

Po sestrinem mnenju to ni bila osnovna zadeva, ampak zavožen smisel življenja. Tam zunaj ljudje pogosto kritizirajo tak smisel, zato pa se vedno bolj drži trme, ki mu polaga oklep okoli telesa. Tako je bil manj vnetljiv s podobo stražiti vrt, temno noč nad njim, stopnice in lesen balkon. V bistvu je bil smisle opazovanja njegovega življenja kot podobe, ki je ne varuje z ničemer. Namen je dosežen, ostane prilehen, majhen, drugega ne more razviti, piše kronistka. Nekega dne smo stopali po široki dolini. Trava je bila požgana in vmes se je dal razbrati prod, drobno obrušeno kamenje od vode in toplote sonca. Pri hoji smo zadevali suho rastlinje, ki se je s šumenjem luščilo iz lusk in padalo po suhem travniku. Pred pripeko smo se skrivali v senci velikanskih grmov, ki še nikoli niso odvrgli vsega zelenja. Imeli so kopico cvetov in tako neprizadeto so se upirali neznosni vročini. Za temi velikanskimi grmi, polnimi divje lepote, smo čakali, da se približa večer. V senci smo bili varni pred vročimi žarki. Na tleh je bilo, kakor da te je nevidna sila dvignila za ped nad površino, izsesala vso bol in utesnjenost iz telesa in te prepustila mehkošnemu sanjarjenju. In pri tem je ganljiv veter dvignil pragove cvetja in posušeno zemljo po vsej površini. V času zasebne prepovedi o razmišljanju se je znova prikradel v zavest kot nasprotje milosti in nemilosti. Le tako sem ga lahko videl v plodovih raznovrstnega drevja in v divji češnji, ime je določil preko inicialk in ni hotel natančno vedeti, oziroma pripovedovati, za kaj je šlo, da je bil pomemben pri raznašanju semen visokih trav, razen njegovega obraza, ki ga odnese skozi steno v okoliške griče. To je bil dolg premor, sem rekel in kronistka je nasprotovala. To

ni bil dolg premor, ampak je bila dolga trpečnost, zapiše v dnevnik, in se ni ozirala na fotografije v kartonski škatli. Trpečnost te izruje iz časa. Napravi te negotovega, izčrpa te do konca, napravi breztelesnega... Leže ne hrbtu sem gledal postovko, ki je krožila nad poljem. Potem se je sunkovito pognala proti tlom, se dotaknila zemljine površine in se razbila na kamenju. V bistvu se je dotaknila tal, to je bil njen hit, za nas bojazen, kakor se je sonce dotaknilo cele pokrajine, po kateri brodimos sem in tja. Kakor ni bilo ničesar gotovega, je gotovo to, da sem se vrgel na tla, da bi lahko bil skušen pred samoto, v kateri smo obtičali ... Točno tako. Džon Plejers special - zgodba je nekam zginila in je nisem več našel.

V tihih vezeh smo si pripadali. Vedel sem, da se ne bomo pustili na cedilu, da bo žalost odstranjena. Vedel sem tudi to, da bodo vse rane zaceljene, tako bodo zaceljene moje rane, bratove in tegobe obeh sestríc. To je bila privlačnost tistega časa, čar otroškosti in mladostništva. Tako zapiše draga sestra, ki bi rada, da bi bila kronistka, in je marala vse in vsako podrobnost Štajerske.

Oklevamo, da bi šli tja. V čem je razlog dvoma tolikšnega oklevanja, da bi šli tja, ni nihče vedel, razen sestrice, ki se ji je v glavi naenkrat zasukalo in sploh ni hotela pripovedovati, v čem je problem. Noče iti tja. Pravi, da bo počakala, da najprej odide ded, (neznan celi družini, po vsej verjetnosti zgorel kot komet), potem pa bo o vsem skupaj premislila. Nihče ni vedel, kaj jo je pičilo. Menda zardi pretirane zgovornosti neke daljne sorodnice, ki je do podrobnosti poznala ves sistem. To bi morebiti res nekaj pomenilo. Recimo neko notranjo složnost, s katero razbijamo dolgočasje. Sestrino mencanje se sprevrže v gorčičnost, zato vzame knjigo in bere. To počne od otroških let. Potem poje krožnik pregrete juhe. Stvar je bila preveč naostrena, preveč na konici. Razmišljal sem, da sem končal s pisanjem, da je bil roman zaguljeno napisan in da bi moral obrniti vse stvari na glavo in jih popraviti. To je vse skupaj presenetilo in bog, koliko zmede je nastalo za tem ... Sprememba bi majčkeno dela. Potem sestra pravi o sestri, ki je že zapustila nadstropje, da ne ve, kaj naj bi počela z dedcem, da se ji zdi, da je sploh več ne pozna in, odkar se je poročila, da je ravno sinoči, ko je gledala televizijo, napravila tisti zaključek, da prihajajo iz socialne družine, kakor je znala reči porogljivo, torej iz obdobja, ki bi se moralo zaključiti ali dokončati pred desetletji. Zdaj pa namesto bitja srca sliši udarjanje na bobne.

Andrej Krevzl

Andrej Steničnik Tebi

ki si pesem,
tebi morje,
tebi, zeleni akvamarin,
naj se zahvalim iz globin,
iz moje narave,
ki ji daješ življenje,
morje moje,
ker me obdajaš, obdaruješ:
hvala,
ker pretakaš v moje bitje
življenje in si v meni veke
od vedno do mene si,
najlepše v meni.

Vlasto Skale Prisluhni jeseni

Z leve pojejo ptice selivke,
z desne pa tiste, ki morajo
premagati zimsko krutost.
Potem pa, kakor želijo,
med njimi bežijo ljudje,
ujeti v jeklenih pticah.
Zbegani so kot vselej,
menjujejo strani neba
večkrat, kakor bog letne čase.
Slišim odločnost zrelega kostanja,
ki vedno hoče navzdol,
nazaj k materi zemlji.
Če bi slišal še klopotec,
bi bila pesem popolna.

Martina Zajelšnik

Poslednji krik

Na hrbtni strani vetra
stoji nemir.
V krvavih stenah
slišim pesem vetra,
ki objema zadnje drevo.
Življenje pisano v zvezdah
končuje tišino sonca,
ki ugaša za prekletstvom senc.
Veter divje pleše
pred
skalovjem
in ne more skozi,
da bi utišal
edino, kar ostane -
naš poslednji krik.

Dušan Leskovar

Noč je ...
le veter poje svojo pesem ...
in jaz tavam
v tej mrzli noči
od luči do luči ...
tema je ...
temnejša od svetlobe ...
Vem,
Ponoči ne sije
Sonce,
zato bežim
iz te polarne noči ... !

List-literatura

Kot vidite, literarna priloga LISTa ni bila muha enodnevnica. Prilogo bomo tiskali tako dolgo, da nam bo zmanjkalo vaših umetnin. Ker pa nam pisci od blizu in daleč pridno pošiljajo svoje izdelke, ni strahu, da bi to prilogo ukinili. Tokrat objavljamo prozo našega someščana Andreja Krevzla, ki je tudi avtor podobe na tej strani. Našo odprtost pisani besedi pa dokazujejo Martina Zajelšnik in Vlasto Skale iz Celja ter Dušan Leskovar iz Slovenj Gradca in Andrej Steničnik iz Žalca.

Umetnost ne pozna meja!

KMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
SLOVENIJE

DOBRA KMETIJSKA PRAKSA PRI GNOJENJU

Začetek leta je čas, ko se vsi oziramo nazaj v preteklo leto ter delamo bilanco dogodkov in seveda tudi delamo načrte za novo, komaj začeto leto. Morda je kdo pomislil tudi, da ima jama za gnojevko ali gnojščice že polno in da bo treba pripraviti prostor za nove količine, ki se vanjo stekajo iz dneva v dan. Ob tem pa naletimo na ovire. S ciljem, da se ohrani čista pitna voda, je vlada že leta 1996 sprejela Uredbo o vnosu nevarnih snovi v tla, ki je količinsko in časovno omejila kmete pri gnojenju z živinskimi gnojili. Tako dovoljuje vnos rastlinskih hranil pri gnojenju z živinskimi gnojili na 210 kg dušika /ha, 120 kg fosforja /ha in 300 kg kalija /ha. V skladu z nitratno smernico EU bo treba ob vstopu v EU obremenitev za njive zmanjšati na 170 kg dušika /ha, kar bo samo za njivske površine pomenilo 2,5 GVŽ ali celo 2 GVŽ /ha (GVŽ je 500 kg žive teže živine). Sicer sedaj predpisanih vrednosti ne presežemo, če redimo 3 GVŽ /ha govedi ali 2 GVŽ /ha prašičev ali perutnine. Po uredbi mora kmetija, ki ima presežke gnojevke ali hlevskega gnoja, zagotoviti, da te viške odda drugim kmetijam, jih predela in proda ali na drug predpisan način odstrani s kmetije. Posebej je omejeno polivanje gnojevke. To je prepovedano na tleh, nasičenih z vodo, če so tla prekrita s snežno odejo ali zmrznjena, na velikih strmih, na vodnih območjih ter na zemljiščih brez zelene odeje (njivah), in sicer od 15. novembra do 15. februarja. Prepoved je utemeljena s tem, da v tem času vegetacija miruje in ni nobene potrebe po gnojenju. Smiselno je gnojiti površine takrat, ko rastline hranila res potrebujejo in gnojenje prilagoditi potrebam rastlin po hranilih. Pri tem upoštevamo pričakovano količino in kvaliteto pridelka, razpoložljive količine hranil v tleh, stopnjo kislosti tal, količino humusa v tleh, pridelovalne razmere, prejšnji posevek.... Za preprečevanje izgub rastlinskih hranil je najboljši ukrep zagotovitev pokritosti obdelovalnih površin preko celega leta. V ta namen posejemo dosevke, ki izrabijo dušik, ki ga glavni posevek ni porabil. Nevarnost izpiranja dušika je namreč v naših vremenskih razmerah z obilico padavin zelo velika. Gnojenje z dušikom moramo zato prilagoditi potrebam posevkov in odmerek porazdeliti na več obrokov. Po žetvi, v jeseni ali zgodaj pozimi na zemljiščih v prahi ni dopustno gnojenje z dušikom. Izjema je trosenje hlevskega gnoja ali komposta za jesensko oranje. Gnojevko enakomerno porazdelimo po površini ter čimprej zadelamo, da je izhlapevanje amonijaka čim manjše. Ko polivamo gnojevko po travnikih, zmanjšamo izhlapevanje, če jo polivamo pri nižjih temperaturah (zjutraj, zvečer), v oblačnem vremenu, v brezvetrju ter z redčenjem z vodo.

Uredba o vnosu nevarnih snovi v tla je kmetom naložila, da morajo v petih letih uskladiti gnojenje z živinskimi gnojili ter v skladu s predpisi o urejanju gnojščic in greznic urediti skladišča živinskih gnojil. Zbiralniki gnojevke in gnojnice morajo biti vodotesni in izdelani iz betona, odpornega proti kislinam. Gnojščica morajo biti drenirana in ne smejo imeti odtoka v površinske ali podzemne vode. Neurejena gnojščica ter propustnost gnojničnih jam ter jam za gnojevko predstavljajo izgubo rastlinskih hranil, ki jih moramo z nakupom mineralnih gnojil drago plačati. Predstavljajo pa tudi veliko nevarnost za pronicanje v podtalnico. Velikost skladiščnega prostora naj bo usklajena z številom živali, ki jih redimo, z načrtovanim praznjenjem gnojščice ali jame ter s priporočenim koledarjem trosenja živinskih gnojil. Priporočamo, da pri novogradnjah ali adaptacijah načrtujete prostornino, ki je potrebna za skladiščenje vsaj 6 mesecev. Tako za krave molznice potrebujemo 13-15 m³ /glavo prostornine jame za gnojevko, za plemenske telice 7 m³ /glavo ter za goveje pitance 6 m³ /glavo. Površina gnojščice je odvisna od višine nalaganja gnoja in rabe nastilja. Tako pri srednji porabi nastilja in nalaganju gnoja do višine 2 m predvidimo površino 3,5 m² /GVŽ in 3 m³ jame za gnojnico /GVŽ. Če imamo na razpolago več nastilja, je potrebna površina 4,5 m² /GVŽ in 2 m² jame za gnojnico /GVŽ.

Z upoštevanjem teh normativov pri načrtovanju kapacitet za skladiščenje hlevskega gnoja ali gnojevke boste imeli precej manj težav pri izpolnjevanju zahtev, ki jih kmetom nalaga država v skrbi za varovanje okolja. Manj pa bo tudi problemov, ki nam jih povzročajo nedozorjena živinska gnojila.

Lidija Diklič, kmet.inž.

GOSPODARSTVO

“STRATEGIJA” ZA ŽIVLJENJE, NE ZA PREDAL

BOGAT JE TISTI, KI IMA ZNANJE, je bila nosilna tema prve poslovne konference z naslovom PERSPEKTIVA ZA TRETJE TISOCLETJE, ki je bila v petek, 19.1. 2001, na Vili Široko. Konferenca se ni zgodi- la naključno, temveč je sovpadala s praznovanjem podjetja PERSPEKTIVA d.o.o., ki ga že več kot 10 let uspešno vodi mag. Cvetka Tinauer. Udeležili so se številni vidni predstavniki gospodarskega in družbeno-političnega življenja v regiji in zunaj nje, kot osrednji govornik konference pa je nastopil prof. dr. Lojze Sočan, profesor Fakultete za družbene vede. Na konferenci je Tinauerjeva slovesno izročila županu občine Šoštanj predlog Dolgoročne strategije razvoja občine Šoštanj, ki so ga v Perspektivi ravnokar izdelali.

Beseda o podjetju

Perspektiva d.o.o., podjetje za gospodarsko svetovanje in inženiring je bilo ustanovljeno koncem leta 1989, z delovanjem pa je začelo v januarju 1990. Od takrat, razen obdobja starih let, ko je direktorica podjetja Tinauerjeva prevzela vodenje sklada RS za malo gospodarstvo in je bila firma v mirovanju, se ukvarjajo s poslovnim in podjetniškim svetovanjem ter s projektiranjem in nadzorom nad izvajanjem investicij ter razširjajo svoj notranji krog zaposlenih tudi na zunanje sodelavce. V svoji poslovni korespondenci imajo zabeležene številne pomembne partnerje, med katerimi so tudi Slovenski raziskovalni inštitut za management, Savinjsko-šaleška razvojna regija, Slovenska razvojna družba in druge. V letih delovanja so zabeležili številne uspehe projekte, med zadnjimi (in kar si direktorica podjetja šteje še v posebno čast) je izdelava Dolgoročne strategije razvoja občine Šoštanj. Tudi sicer je vizija podjetja prevzeti mesto osrednjega nosilca vzpodbujanja in pospeševanja gospodarskega razvoja v lokalni skupnosti v ožjem in širšem pomenu. Pri tem se sklicujejo na profesionalnost, etiko, poslovno moralo in predvsem znanje.

Znanje rdeča nit govornikov

Tinauerjeva je nakazala pomembnost izobraževanja in znanja v lokalni skupnosti, osrednji govornik prof. dr. Lojze Sočan pa je vrednost znanja prikazal v širšem slovenskem prostoru in zunaj njega. “Ni dovolj samo znanje, znanje moramo zaposliti, ustvarjati delovna mesta in ga uporabiti, da dela za nas,” je del njegovega izvajanja, pri katerem se je osredotočil na težave Slovenije pri vstopu v EU. Slovenija sicer ustvarja pogoje za varen trg, vendar mora narediti še mnogo. Dotaknil se je tudi pretoka kapitala, prestrukturiranja bank, izgradnje infrastrukture ter svoje zanimivo in izčrpno izvajanje podkrepil z rezultati raziskav in študij. Vseskozi pa je poudarjal znanje in vlaganje vanj.

Obema govornikoma se je pridružil gospod Tomo Garantini, direktor Regionalnega centra za razvoj Zasavja. Regija razvija potrebne instrumente za prestrukturiranje in uspešen razvoj in pri tem daje poudarek temu, da naj vsaka občina v regiji razvija, kar je v njej dobro, in dobi, kar najbolj potrebuje. Pri tem igrajo veliko vlogo motiv, interes, odgovornost, nadzor in seveda znanje.

“Dolgoročna strategija razvoja občine Šoštanj” v županovih rokah

Konferenca je dosegla sklep ob izročitvi Dolgoročne strategije razvoja občine Šoštanj, ki jo je v županove roke predala direktorica firme mag. Cvetka Tinauer. Ob tem je poudarila, da se bo na tem planu še veliko delalo, vendar je bila sama kot lokalpatriotka posebno počaščena, da se je njenemu podjetju in s tem njej zaupala izdelava tako

važnega dokumenta. Sama vidi razvojne možnosti občine Šoštanj in želi pri njenem razvoju kar najbolj aktivno sodelovati, zaupa pa županu, da bo naredil kar največ. “Občina Šoštanj ima mogoče večje možnosti, kot si mislimo.”

To so besede župana, ki je z zadovoljstvom sprejel pripravljen načrt razvoja in pri tem povedal, da vlaga vanj velika pričakovanja, kakor tudi v dolgoročni plan, ki je bil pred kratkim sprejet. Zato tudi zaupa v razvoj občine Šoštanj, strategija razvoja pa ni namenjena samo njemu, temveč bo služila tudi generaciji, ki bo na čelu za njim. Župan vidi bodočnost v ljudeh, zato občina vlaga v šole in stanovanja, razvojne možnosti pa so tudi na tako imenovanih ruševinah TUŠ.

Mag. Cvetka Tinauer se je ob koncu najpristicneje zahvalila vsem udeležencem, ki so prispevali, da je podjetje Perspektiva uspešno in v delovnem duhu praznovalo enajst let delovanja. Za konec pa so poskrbeli učenci Glasbene šole Frana Koruna Kožljskega Velenja, oddelek Šoštanj, z odličnim nastopom.

Milojka Komprej

Tomo Garantini, prof. dr. Lojze Sočan, mag. Cvetka Tinauer in Milan Kopušar.

Prometno- varnostni kotichek

Vsak začetek je težak. Tudi ta, ki ga sedaj prebirate, ni nič drugačen. Vendar, če sem pošten, tole moje pisanje o prometu ni prvo in najbrž tudi zadnje ne. Upam celo, da boste v ta naš kotichek vedno pogledali z veseljem in veliko radovednostjo. Povejte o njem svojim sosedom, znancom pa tudi na svoje odraščajoče otroke ne pozabite!

In kaj me sploh žene, da pišem o tej temi? Žene me nevidna sila, ki moje razmišljanje oddalji v poseben svet, kljub temu da je promet nekaj povsem vsakdanjega. Tako vsakdanja je ta tema, da sploh ne opazimo, kako smo odvisni od nje. In kadar smo od nečesa odvisni, potem je že dobro, da to tudi spoštujemo.

Ob pogovorih mladih fantov o hitrih avtomobilih in motorjih se jim oči kar svetijo. Dekleta razmišljajo o kolesih ter skuterjih in izletih z njimi. V obliki domiselnih igrac se že naši najmlajši nadebudneži srečujejo s to igro, ki ji pravimo promet. Odrasli udeleženci v prometu vse te lepe in manj lepe pripomočke uporabljamo skoraj vsak dan. Četudi smo včasih le kot pešci, smo ravno tako sestavni del tega sistema.

Pravimo, da je promet osrednji del našega življenja, torej je nekaj živega, kar se venomer spreminja, dopolnjuje, izboljšuje ali poslabšuje. Z nami promet živi in umira. Vsako jutro se glasno prebudi in pozno zvečer tiho odide k počitku, razen redkih izjem, seveda. Promet se odvija na kopnem, pod površjem (v zemlji), na morju in v njem ter v zraku. V tem našem koticčku se želim omejiti le na promet, ki nam je najbližji, in to je promet na kopnem. Promet na kopnem sestavljajo:

- prometna infrastruktura (železnice, avtoceste, navadne ceste s pločniki ali brez, kolovozi, parkirišča, kolesarske steze, jahalne poti, pešpoti itd.);
- prometna signalizacija (znaki, semaforji, talna signalizacija, razsvetjava itd.);
- udeleženci v prometu (ljudje kot

vozniki z različnimi vozili ali pešci in pa nenazadnje tudi živali).

Za red na prometnih površinah je poskrbljeno na način, da se vsak udeleženec v prometu nauči osnovnih pravil, ki mu veleajo, kaj sme in česa ne. Do teh pravil, ki se še vedno dopolnjujejo, smo prišli z izkušnjami (slabimi in dobrimi). Včasih jemljemo ta pravila prelahko ali pa jih ne poznamo in lahko pride do nezgode. Če imamo srečo v nesreči, so posledice majhne, če pa te sreče nimamo, je lahko za nas ali koga drugega usodno.

Da se življenje na prometnih površinah odvija pod dokaj dobrimi pogoji, je bilo potrebno ogromno vloženega truda s strani strokovnjakov, ki so prometni sistem, ki ga imamo, tudi načrtovali in ga spravili v sedanjo obliko. Ali smo ta sistem sposobni obdržati na nivoju minimalnih pogojev, je že druga zgodba. Mnogokrat moramo na žalost priznati, da ne.

V prometnem koticčku bomo poskušali obdelati vse teme, ki sestavljajo promet v naši bližnji okolici. Te pa so:

- cestna infrastruktura (stanje na njej), železniški prehodi,
- kritične ali črne točke,
- prometna signalizacija,
- obnašanje udeležencev na cesti.

Na koncu vsakega Prometno-varnostnega koticčka bo objavljena tema, ki jo bomo obdelali v naslednjem časopisu List. Nekatere teme se bodo nadaljevale skozi nekaj števil časopisa. Mnoge situacije na cestah Vam bom poskusil predstaviti tudi s fotografijami. Že danes pa Vas pozivam, da s svojimi prispevki tudi Vi sodelujete in s tem prispevate k boljši informiranosti drugih občanov o stanju na naših cestah. Vaš prispevek naj prispe teden dni po izidu časopisa, ki ga listate sedaj. Naslov ali E-mail uredništva sta Vam znana. Zraven pripišite: Za prometno-varnostni kotichek. Naslov prve teme bo: Državna cesta skozi občino Šoštanj.

Matjaž CESAR

OBČINA ŠOŠTANJ

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
telefon: (03) 8984 300 fax: (03) 8984 333

Na podlagi Zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS št. 18/74 in 34/88) in na podlagi 6. člena Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem ter o določanju najemnin za poslovne prostore (Uradni list občine Šoštanj št. 4/97) objavljamo

JAVNI RAZPIS

za zbiranje ponudb za oddajo dveh poslovnih prostorov v najem.

Predmet oddaje sta dva poslovna prostora na avtobusni postaji v Šoštanju (bivši “IPON”), enakih kvadratur - 8,80 m² s souporabo sanitarij. Skupna površina posameznega poslovnega prostora s sorazmernim deležem skupnih sanitarij znaša 10,15 m².

Izhodiščna mesečna najemнина za en poslovni prostor znaša 10.160,00 SIT (brez DDV). Poslovna prostora sta primerna za turistične, poslovne in druge storitve oziroma za mirno dejavnost in se oddajata v najem za dobo 3 let z možnostjo podaljšanja.

Interesenti naj dostavijo pisne ponudbe osebno v tajništvo Občine ali priporočeno po pošti na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj s pripisom “Ne odpiraj - ponudba - Javni razpis za oddajo poslovnega prostora v najem”.

Upoštevane bodo vse ponudbe, ki bodo dostavljene v tajništvo Občine Šoštanj najkasneje do petka, 09. 02. 2001, in sicer do 12.00 ure.

V ponudbi je treba navesti dejavnost ponudnika in ponujeno ceno za m² najemnine. Ponudbi je treba priložiti:

* dokazilo o resnosti ponudbe - potrdilo o plačani varščini v znesku 36.271,20 SIT na žiro računi Občine Šoštanj št. 52800-630-10168;

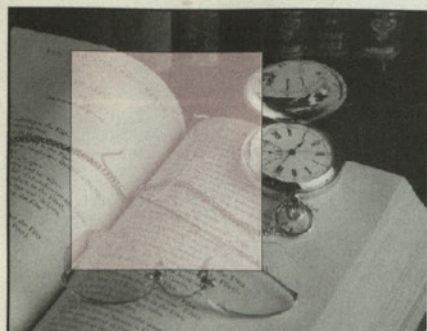
* dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti, navedene v ponudbi (odločbo pristojne UE oziroma priglasitveni list).

Uspelemu ponudniku bo varščina obračunana pri najemni, neuspelemu pa vrnjena v roku 3 dni od izbire najugodnejšega ponudnika.

Odpiranje ponudb bo opravila komisija, ki bo prepozno prispele in nepopolne ponudbe izločila. O izbiri ponudnika bo na predlog komisije odločal župan. Vsi ponudniki bodo o izbiri pisno obveščeni.

OBČINA ŠOŠTANJ

D O G O D K I

KULTURNI
CENTER
IVAN
NAPOTNIK
VELENJE

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

ŽELIMO VSEM PREBIVALKAM IN PREBIVALCEM ŠALEŠKE DOLINE

BOGATO LETINO!

KDOR POJE RAD, OSTAJA MLAD

Nekaj dni preden smo se poslovili od starega leta, so učenci Kajuhove šole povabili starše, učitelje in goste na prvi festival mladih z geslom **KDOR POJE RAD, OSTAJA MLAD**. Za pravo festivalsko vzdušje je poskrbela štirčlanska komisija, ki je ocenjevala nastopajoče pevce, instrumentaliste in plesalce. Komisijo so sestavljali: Zdravko Zupančič - predsednik ter članice: Irena Polko, Metka Berk ter Jelka Koren.

Zvoki klavirja, flavte, kitare in harmonike so se prelivali z ubranimi glasovi in poplesavali v različnih

plesnih ritmih. Kar 18 tekmovalcev je preizkusilo svoje talente. Medtem ko je komisija ocenjevala nastopajoče, so gledalci prisluhnili še gostom festivala. Agata Šumnik-Zgonec, nekdanja učenka Kajuhove šole, je zapela lepo narodno Kje so tiste stezice. Gledalci so navdušeno zaploskali tudi Ireni Vrčkovnik, ki je zapela ob akustični kitari. Tudi Irena Polko je občuteno interpretirala pesem Naj se sliši prošnja in z njo zaželela vsem mir v novem letu. Za zanimiv konec pa je poskrbela instrumentalna zasedba Com pika band v sestavi samih izkušenih glasbenikov. Zaigrali so svojo priredbo

Boogie Wogie.

Komisija je med tem odločila, da so vsi nastopajoči najboljši. Predsednik Zdravko Zupančič in ravnatelj šole Darko Menih sta sodelujočim podelila priznanja Zlata nota. Ob koncu smo si zaželeli, da bi takšno druženje postalo tradicionalno. Mladosti in sreče je v nas dovolj, treba jo je le deliti z drugimi in tako prireditve je primerna priložnost za to.

Kdor poje, pleše, igra rad, ostaja mlad!

Jožica Andrejč

SVETI TRIJE KRALJI

Smo sveti trije kralji,
smo šli na božjo pot,
smo Jezusa iskali,
ker on je naš Gospod.

Od kod pri nas ta praznik?

V začetku 4. stoletja so poleg praznika 25. decembra tudi na Zahodu uvedli praznik 6. januarja, najprej uveljavljen le na Vzhodu. Ta praznik je označeval prihod modrih z Jutrovega (z Vzhoda). Tedaj, pred Kristusovim rojstvom, je bilo zelo razširjeno pričakovanje obljubljenega Mesije. Nastop nenadne zvezde in v zvezi s tem delovanje notranje milosti je spodbudilo zelo izobražene opazovalce zvezd iz Mezopotamije, Arabije in Perzije, da so se odpravili na dolgo in naporno pot. V Jeruzalemu so se pozanimali, kje se je pravkar rodil judovski kralj. Napotili so se za zvezdo, ki jim je kazala pot v Betlehem.

Jezus se je kljub svojemu uboštvu in nebogljenosti kot kralj najprej razodel zastopnikom poganskih narodov. Modri so ga priznali kot mesijanskega kralja in to vest ponesli med svoje rojake.

Tako ta praznik velja za razodetje Kristusovega rojstva poganskim narodom: praznik razglasenja Gospodovega. Pri nas in po vseh deželah sveta, kjer so vero sprejeli iz Rima, se 6. januar v ljudskem govoru imenuje praznik svetih treh kraljev.

Od kod to ime?

Modre so šele v 6. stoletju preimenovali v kralje. Istočasno pa se je prijala pri ljudeh ljudska predstava, da so bili kralji trije, verjetno zato, ker se omenja trojen dar: zlato, kadilo, mira (zlato velja kralju, kadilo Bogu, mira človeku). Tako je čisto naravno sklepati, da so bili tudi darovalci trije.

Kako so se imenovali trije kralji?

Sveto pismo imen ne omenja. Po legendi, ki je nastala v Armeniji, so se šli Jezusu pokloniti trije modri: Melgan iz Perzije, Baltasar iz Indije in Gaspar iz Arabije. Znameniti popotnik Marko Polo je to legendo slišal v Armeniji. Z legendo pa so v Evropo prišla tudi imena treh krajev.

Začetnice teh imen G+M+B vsako leto na predvečer tega praznika zapišejo s kredom nad hišne duri trije kralji, ki v

naših krajih obujajo spomin na ta dogodek, da ne bi šel v pozabo. Tudi letos so obiskali mnoge hiše in ubrano zapeli pesem treh kraljev, ki so jo zaključili takole:

Ena zvezda je nad nami,
se sveti kakor luč,
nad stalco je obstala,
kjer rojen je Gospod.

V naselju Pohraščnik ter v Metlečah so obudili ta običaj Miro Perovec, Miran Šumečnik in Marko Brvar.

Jožica Andrejč

Gašper, Miha, Boltežar - G + M + B

DVE STOLETJI PREŠERNA

Tudi naše šole so konec minulega stoletja zaznamovale s prireditvami v čast Prešernovega leta

Šoštanj

(poročata Sonja Bric in Lidija Volk)

Pisalo se je leto 1800. Kljub mrazu je bilo tiste prve decembrske dni pri Ribičevih v Vrbi na Gorenjskem skrivnostno vznemirljivo in nenavadno živahno. Vse življenje v hiši je že nekaj časa teklo v pričakovanju rojstva. Ob treh popoldne tretjega decembra se je v veliko veselje domačih in sorodnikov rodil težko pričakovani prvi sin France Prešeren.

Vznemirljivo in živahno je bilo tudi 4. decembra 2000 na Osnovni šoli Bibe Röcka v Šoštanju. Učenci in učitelji smo se odločili, da bomo spomin na našega velikega umetnika počastili z dnevom odprtih vrat. Delo je potekalo že od septembra, sklepni del, na katerega smo povabili starše in goste, pa se je odvijal ob obletnici pesnikovega rojstva.

Sredi ponedeljkovega popoldneva je bilo vzdušje na naši šoli tik pred vrhuncem. Šolski prostori so se spremenili v promenade meščansko oblečenih gospodičen, junakov iz Prešernovih pesmi, med njimi pa se je pojavil tudi pravi France Prešeren. Hodniki in učilnice so bili okrašeni z likovnimi izdelki. Učenci so komaj čakali, da pokažejo, s čim vse so se ukvarjali v jesenskih mesecih in kaj vse novega so se naučili. Ko so zadovoljni obiskovalci zapuščali delavnice, jih je v avli šole čakalo presenečenje v obliki skrbno pripravljenega kulturnega programa. Najprej je zazvenela slovenska himna. Nato so z velikimi črnimi cilindri na glavi prvošolci predstavili življenjsko pot Franceta Prešerna. Doktor Fig jim je v zahvalo razdelil slastne fige. Predstavitve so nadaljevali starejši učenci, ki so se zgledovali po ljudskih pesmih tako kot umetnik, prebirali spise, bajke, uganke, pesmi, skratka literarno poustvarjali pesnikova dela. Največ pozornosti pa sta pritegnili dramatizaciji Povodnega moža in Turjaške Rozamunde. Tudi podoknice nekoč in danes so privabile nasmehe na lica marsikaterega obiskovalca. Da bi bil rojstni dan proslavljen tako kot mora biti, smo pesniku v čast spekli tudi torto

Bele Vode

(poročata Milojka Komprej)

V podružnični šoli v Belih Vodah je letošnje šolsko leto 11 učencev, ki obiskujejo prvi in drugi razred. Šola v Belih Vodah je tako kot ravenska podružnica osnovne šole Bibe

PISMO IZ ŽABJEGA DOLA

Tokrat malo drugače in od drugod. Pač člani Planinskega društva Šoštanj med tednom živimo vsepovsod in tako naj bo današnje javljanje iz Ljubljane oz. Žabjega Dola, kot mi večkrat rečejo prijatelji. Ampak to, da sem večino časa odsoten iz naše doline, še ne pomeni, da ne vem, kaj se dogaja pri nas oz. v našem društvu.

Veseli december je za nami. Praznovanja in pojedine so proč - posledice pa je koristno nekako popraviti in ena izmed možnosti je, da se pridružite PD Šoštanj pri januarskih izletih. Tretja priložnost bo (če ste zamudili pohod od Rogle do Osankarice in pohod Zdravju na proti na Goro Oljko) 10. februarja z izletom na Peco. Prijavite se lahko v Cvetličarni Nahtigal. Načrti za leto 2001 so narejeni. Vodniški odsek je že v novembru določil, katere vrhove bomo osvajali - če vas zanima naš plan dela, pogledajte na spletno stran društva: <http://www.redrival.com/pdsostanj> oziroma boste morali počakati do izida društvenega glasila Planinski popotnik nekeje v februarju. Pravzaprav bo to leto za društvo kar pomembno, saj je volilno. Nov predsednik, nov upravni odbor, nov... No, do tega počakajmo vsaj do občnega zbora društva. Mladinski odsek pa tako... Po tisti obleženi peti obletnici v decembru mu nikakor ni zmanjkalo idej. Prepričana sem, da razen o že omenjenem društvenem časopisu razmišljajo tudi o zimovanju oziroma snežkovanju za osnovnošolce. Vsekakor si o njihovih novicah in akcijah lahko preberete kaj več spet na spletnih straneh <http://www.goplay.com/mopd-sostanj>.

Tile čisto pomladni dnevi v Ljubljani me včasih skoraj spravijo ob živce. V vsakdanjem direndaju na ulicah belega mesta in predizpitni mrzlici ti še kako dene kakšen potep na bližnje gričke in hribe. Ko sem se včeraj vzpenjala na Šmarno goro, sem razmišljala o tem, kako je tu med tednom vse drugače. Medtem ko je gora ob vikendih pravo mravljishče, med tednom le tu in tam srečaš kakšnega planinca, ki je sem prišel iskat mir in tišino. Tudi jaz sem jo.

Druga plat mojega pohoda pa je bila skrb za kondicijo in misel na poletne zahtevne ture. Tele tople dni je dobro izkoristiti za nabiranje oz. ohranjanje kondicije. Varna hoja v gore zahteva

Roecka, zato so se pridružili projektu "Dan odprtih vrat ob 200-letnici Prešernovega rojstva" tudi oni. Učiteljica Liljana Ograjenšek je poskrbela, da so otroci pisali o povodnem možu, o svoji domači vasi, risali in izdelovali ter iskali slike, ki so bile visokega datuma, da bi vsaj tako nekako dojel, kaj pomeni 200 let.

4. decembra so povabili v šolo starše in jim pokazali, kaj znajo in tudi, kaj so se naučili o Prešernu. S tem so tudi odraslim obudili spomin na nesmrtno Prešernovo pesnitve.

Ravne

(poročajo "novinarji" šole Ravne)

Tudi na podružnični šoli Ravne so 5. decembra 2000 pripravili dan odprtih vrat za starše. Predhodno so učenci samostojno izdelali vabila za starše, naučili so se prepevati Zdravljico, učenci 3. in 4. razreda pa so izdelali portret Franceta Prešerna ter narisali pesnikovo rojstno hišo v Vrbi.

Delo je potekalo v štirih delavnicah, kjer so učenci izdelali šopek z vazico za pesnika ob pomoči prijazne stare mame Marte Obšteter, okvir za pesnikovo podobo, knjižno polico, origami knjigo, v katero so vpisali verze oz. zgodbi, ter jo opremili s pesnikovo podobo in sliko Vrbe.

V polurnem kulturnem programu so nastopili vsi učenci. Za pogostitev vseh prisotnih (udeležba je bila stoodstotna) so pripravili makove potičke, slane rogljičke in čaj. Kot vemo, so bili starši nad delom in programom zelo navdušeni, vedno in radi prihajajo na vse prireditve in proslave, kjer sodelujejo njihovi otroci, tega pa sta vesela tudi učiteljica Danijela in Rudi Olup.

Foto: arhiv

Tudi v Belih Vodah so počastili Prešernovo leto.

fizično in psihično zdravega človeka, brez vrtoglavice in drugih bolezenskih težav. In ob tem, da smo vse bolj "pomeščanjeni", smo izgubili občutek, kdaj smo dovolj telesno pripravljeni za resne podvige. Planinarjenje je na kratko hoja po ravnem, vzpenjanje in sestopanje. Navedeni pojmi sodijo k osnovnim elementom človekovega gibanja. In gibanje je potrebno in koristno slehernemu človeku.

Skozi stotisočletja so se človekovi sklepi in mišične skupine tako skladno razvili, da pri hoji po ravnem dosega največjo možno gospodarnost. Ko pride človek v gore, je telesna zgradba izpostavljena novemu načinu gibanja. Poleg tega potrebuje planinec še občutek za ravnotežje, stabilnost, zanesljivost koraka itd.. Iz tega sledi, da se je hoje po gorah treba naučiti in privaditi. In to postopoma - od majhnih in kratkih vzponov in časovno kratkih izletov oz. pohodov do celodnevniht zahtevnih tur. Navsezadnje si vsi želimo, da bi z izleta prišli z lepimi spomini in brez bolečin, ne pa da bi nas že sredi ture prijel krč in bi imeli pokvarjen dan.

Prepričana sem, da je z malo iznajdljivosti v okolici Šoštanja možno najti dovolj tur, ki nam bodo pomagale poskrbeti za ustrezno telesno pripravljenost. Že sprehod okoli jezera ali vzpon na Pusti grad ali Gorice bo za začetek dovolj. Če pa boste hoji namenili več časa, lahko prehodite Trško pot, jo mahnete na potep v Skorno do sv. Antona, iz Šoštanja je markirana tudi pot do Forhtenega, razgleda s Sv. Križa v lepem vremenu pa tako ali tako ne smete zamuditi (od Grebenška je do vrha markirana pot). No, če bi vseeno radi okusili malo zimske idile, potem morate na Smrekovec, Sleme, na Uršljo goro...

Tudi jaz bom kmalu pobegnila iz tega direndaja v domačo dolino in domači kraj. Že zato, da spet stopim na moje poti in si spočijem oči ob pogledu na domače hribe. Morda pa se kje srečamo.

Do takrat pa lep pozdrav in varen korak kjer koli že stopate!

Andreja Konovšek

P O S K R B I M O Z A S E

SVETLOBA

Meditacija

“Vse življenje, ki je pred mano, želim razmišljati o tem, kaj je svetloba.”

A. Einstein

Avtor zgornjega izreka je ugotovil, da se hitrost svetlobe nikoli ne spremeni, ne glede na to, kako se človek giblje. Dognal je, da svetloba prehiti človeka vedno z enako hitrostjo, in sicer s 300.000 km na sekundo. Tudi če bi kdo v fizičnem svetu lahko dosegel hitrost 299.000 km / s, kar pa je do sedaj nemogoče, bi ga svetloba prehitela s hitrostjo 300.000 km / s. Svetloba je nekaj posebnega, je skrivnostna in popolnoma drugačna od vsega drugega v fizičnem svetu.

Naše mesto krasi napis “Šoštanj - mesto svetlobe”. Če upoštevamo, da je svetloba res nekaj posebnega, potem je tudi ta napis nekaj prav posebnega. Vsaka prisotnost svetlobe nam daje občutek prijetnosti. Prijetnejša postajata mesto in okolica. Vse je nekam svetlejšje, kajti hiše so dobile nove preobleke in so zasijale v novih barvnih podobah. Ko se človek sprehodi mimo njih in se mu oko ustavi na razno-barvnih stavbah, mu srce samodejno zaigra.

Celo mogočni dimniki našega energetskega giganta imajo lepši videz in so v svojem delovanju prijaznejši do okolja in

narave. Bel dim, ki se vali iz njih, prepušča mnogo več svetlobe kot v prejšnjih manj svetlih časih.

Če vas kdaj pot zanese na kakšen bližnji hriček, lahko opazite na nebu zlato rumeno sonce, ki svoje žarke spušča na zemljo. Sončna svetloba se razliva po okoliških hribih, planinah, gozdovih in poljih. Vsa ta lepota nas navdaja z neznanosko toplino.

Rastline obračajo svoje liste proti svetlobi, da bi jo čim več ujele. Nujno potrebna jim je za življenje, prav tako kot nam ljudem in seveda živalim. Vse to je kreativnost svetlobe, ki ji nikoli ne moremo povrniti tega, kar nam daje. S svojo nenehno prisotnostjo nam daje življenje in nas združuje z vsem v celoto. Ta celota smo mi vsi - drevesa, živali, ljudje, planine, zvezde, sonce... V njej smo vsi medsebojno povezani in soodvisni. V tej soodvisnosti in celoti igra odločilno vlogo človek - posameznik. Ta posameznik ima veliko priložnost biti zavedajoč se in duhovno naravnano - svetel. Duhovno naravnano pa pomeni, zavedati se vsega in biti v vsem meditativen. Zavedanje je nenehno človekovo opazovanje zunanjosti ter potovanje v svojo notranjost, kjer odkriva skrivnostnoto notranje Svetlobe. Ko človek na poti odkrivanja in zavedanja odvrže um, se zgodi meditacija. Meditacija je most med nami in celoto.

Na poti evolucije je pomembno, da se zavemo razlike med samim razmišljanjem o Svetlobi in odkrivanjem le te. Lahko bi rekli, da se podajamo na veliko potovanje od glave k srcu. Človekov um, razum hoče vedno razmišljati, kontrolirati to Svetlobo, ki nima ne začetka in ne konca. Tako se sodobni

človek, namesto da je obrnjen v srce, muči z razumom. Seveda je razum potreben, vendar samo takrat, kadar ga koristno uporabljamo. Ko pa pridemo razmišljanju do kraja in spoznamo meje razuma in suhoparnega intelekta, začutimo iracionalno. Takrat zajadramo v skrivnostni svet, katerega lahko začne vsak človek odkrivati. Posameznik se takrat odvrne od vsepovsod, obrne se od minljivega k neminljivemu in se zbere v sebi, v svoji notranjosti. Tam gori Plamen Svetlobe. Ta Plamen Svetlobe je del velikega Plamena obstoja, del univerzalnega Plamena. Plamen ne pozna teme. Za Svetlobo ne obstaja tema. Tema obstaja samo, kadar je Svetloba odsotna, zato se nikdar ne srečata. Svetloba ne ve za temo.

V svojo notranjost se lahko poda vsak posameznik brez izjeme, kajti tu ne obstaja noben privilegij. Vsak lahko pogasi žejo, kajti Svetloba je reka, ki teče skozi nas. Naša velika priložnost, skoraj življenjska naloga je, da jo odkrivamo in zajemamo, ne pa da o njej samo razmišljamo in ostajamo v temi.

Morda se komu zgodi preobrat v načinu opazovanja življenja, čutenja, preobrat v zavedanju. Mogoče se s kakšno iskrico Svetlobe odžene mrak, tako v okolju kot v notranjosti človeka. Človek ni samo to, kar se zdi, da je, ni samo to, kar se vidi z očmi, je mnogo več. Dokler človek ne prične gledati s srcem, dokler ne spozna, da je sam enak Svetlobi, enak večnosti, ostaja na obrobju, ostaja zgolj slučajnost.

Zen Aj

ASTROLOGIJA ...

“...je mejna znanost, to pa pomeni, da vanjo lahko verjamejo ali ne!”

Ne glede na to, je nesporno dejstvo, da je najstarejša veda. Njeni največji sovražniki morajo priznati vsaj to, da je najuspešnejše duhovno gibanje, vseh časov. Vse visoke stare civilizacije so imele zelo razvito astrologijo. Poznali so jo in se z njo resno ukvarjali Egipčani, Indijci, Kitajci, Grki, Arabci.... Obstajala je pred astronomijo. Newton je eden izmed številnih astronomov, ki jo je resno proučeval. Nekoč so astrologijo uporabljali predvsem za politične in gospodarske prognoze, pa tudi zdravniki so poznali njene osnove. Astrologija ne izhaja iz religije, čeprav je v starih civilizacijah velikokrat delovala v njenih okvirih. Preprosti ljudje so jo uporabljali pri napovedovanju vremena, sejanju in pobiranju pridelkov. Opazovali so Sonce in Lunine mrke ter se bali teh vplivov. Simboli 12 znamenj živalskega kroga se pojavljajo na več različnih koncih sveta in v različnih časovnih obdobjih. Vsi vemo, da se hormonski cikel odvija po luninih menah, vstajamo, ko se naša stran Zemlje obrne proti Soncu in počivamo, ko Sonce zaide. Ti vplivi so jasni najpreprostejšim ljudem.

Astrologi proučujejo “VPLIV večini ljudem skritih oblik neznanih sil” na vsa živa bitja. Natalni horoskop, ki se izdelata na točen datum rojstva, predstavlja zemljevid naše duše. Nudi nam obilo podatkov o naših intelektualnih, emocionalnih, mentalnih, duhovnih, okultnih in energetskih sposobnostih. Z njim ugotavljamo, kakšni smo sedaj, kakšne so naše možnosti vnaprej in kaj je naš karmični dolg. Zvezde in planeti nam določajo naš način obnašanja, reagiranja in mišljenja v skladu z našo karmo iz prejšnjih življenj. Povedo ti, kako se odzivaš v določenih situacijah, kakšne ljudi privlačiš s svojim načinom obnašanja, ali boš srečen v ljubezni brez truda ali se boš moral spremeniti, da to dosežeš. Povedo ti tudi, na katerem področju imaš največ možnosti za poklicni uspeh. Kažejo ti na vse tvoje napake, ki jih moraš spremeniti in seveda na vse dobre lastnosti, ki jih lahko obdržiš.

Pri nas se uporablja klasična zahodna astrologija, ki temelji na 12 znamenjih živalskega kroga (oven, bik, dvojček, rak, lev, devica, tehnica, škorpion, strelec, kozorog, vodnar, ribe)

in izračunu ascendent ali podznaka, ki nam pokaže tudi položaje 12 astroloških hiš ali različnih življenjskih področjih, v katerih se nahajajo planeti, odvisno od tega, kako so stali tega dne na nebu, ko smo se rodili. Ascendent ustreza fizičnemu videzu posameznika, kaže njegovo identiteto in tudi prirojena nagnjenja. Pove nam, kako nas vidijo drugi. Planet, ki vlada znamenju, v katerem je ascendent, je vladar horoskopa. Ascendent označuje način našega odraščanja in razvijanja, medtem ko je tisto, v kar oseba odrasča in kar more in hoče postati, vedno določeno s Sončevim znamenjem. V zahodni astrologiji je najpomembnejši položaj Sonca, nato Lune in ascendent. Za izračun astroloških hiš se je v zgodovini razvilo več različnih sistemov. Najpogosteje uporabljamo sistem hiš “PLACIDUS”. Klasična astrologija uporablja 7 planetov. Odkritje Urana, Neptuna in Plutona se je pridružilo šele v novejših časih, tako da vplive teh planetov astrologi še dopolnjujejo.

Dober astrolog se uči vse življenje, saj so področja astrologije še odprta!

Razvoj računalništva je omogočil razmah na področju astrologije v smeri izračunavanja horoskopov, žal pa ne kvalitete, saj so za natančno psihološko analizo potrebni znanje, zbranost, spomin, intuicija ter sposobnost za stike z ljudmi.

Astrologinja “Špela”

ASCENDENT - podznak ali podznamenje

“Je stopinja zodiaka, ki se dviguje nad vzhodnim horizontom v trenutku rojstva.”

Kot astrologinja bom odgovarjala na vaša vprašanja, ki jih boste napisali na priložen kupon. Kupon bo objavljen v vsaki številki tega časopisa. Odgovor pod vašo šifro bo objavljen v eni izmed naslednjih številčk časopisa.

V kuponu izpolnite vse navedene rubrike (rojstni datum, ura rojstva in kraj rojsta) in ga pošljite na uredništvo.

Da bi lahko ugodila čim večjemu številu bralcev, vas prosim, da se osredotočite le na eno področje vašega življenja, ki vas zanima (zdravje, ljubezen, finance, poklic, partnerstvo, odnosi z otroki, družina itd.).

RAZSVETLJENOST

Novoletna drevesca so zapustila svoj prostor, na katerem so odigrala zelo pomembno vlogo v tem zimskem obdobju. Bila so soustvarjalec ambience, ki nas najbolj poveže in pripravi na naslednje preizkušnje. Do njih gojimo prav poseben odnos in spoštovanje. Za mnoge pomenijo prvi stik z lepoto narave in pričenjajo oblikovati naš odnos do nje. Bolj ko se zavedamo njene odvisnosti, težje se odločamo za pot v gozd, kjer smo najpogosteje na tuji lastnini na tujo škodo iskali lepoto gozda. Vse priznanje in pohvalo organizatorjem akcije nadzorovanega poseka noveletnih jelk, te so brezplačno ponudili občanom.

Žal naš odnos ni vedno tako pozitiven, saj se mnogokrat zaradi lastnih ciljev ali zagat odločamo za nerazumljive in škodljive poteze, ki prav na področju gozda ali drugih nasadov puščajo dolgoročne posledice. Meseca novembra smo na KS Šoštanj prejeli pobudo upravljavca gradu Turn (grasčina), v katerem nam priporoča ureditev pešpoti na ta objekt. Vloga je bila res upravičena, saj bi urejena pešpot in lesen most polepšala ta predel in nudila večjo varnost uporabnikom le-te. Med ogledom stanja so nas stanovalci seznanili tudi o nameri poseka dreves v neposredni bližini objekta, saj je zaradi njih v stanovanjih premalo svetlobe. Moti jih pa tudi odpadajoče listje na dvorišču! In res. Vsa drevesa v desetmetrskem pasu okoli gradu so bila označena s priljubljenim oranžno gozdarsko barvo. Proti takemu načinu reševanja omenjenih problemov (po izjavah stanovalcev je bil to tudi eden izmed vzrokov za neplačevanje stanarine) smo takoj pisno protestirali pri naročniku poseka, ki je tudi upravljevalec tega objekta. Menili smo, da je pri posegih v neposredni bližini kulturno-zgodovinskega spomenika I. kategorije še nekdo drug pristojen za mnenje in izdajo soglasja.

Vendar so se raje odločili za hitrejšo obliko reševanja problemov, z veliko mero samovolje in ignorance do tistih, ki jim ni vseeno, v kakšnem okolju živimo. Opravili so pasovni posek na severni strani in posekali drevesi na dvorišču. Sedaj lahko na osnovi razbeljenih panjev ugotavljamo o dejanski obolevnosti dreves in upravičenosti poseka. Razvidno je, da sta na strmih pobočjih dva kostanja res ogrožala stanovanjsko hišo in si bo lahko gospa Justa oddahnila. Vendar ne za dolgo. Če se zelo strmo pobočje ne bo pogozdilo, bo naslednja nevarnost erozija tal, ki je lahko še večji sovražnik. Betonska ograja je sedaj izbila na plan in kar kliče po ozelenitvi, vendar je za to potrebno še kaj več kot žaga, sekira in zagozda. Nerazumljiva je odločitev o poseku zdravih dreves na dvorišču gradu, posajenih leta 1929, ki so poleg estetskega videza nudila prijetno senco in zaradi svoje lege niso nikomur zakrivala sonca. Pa saj, koga sploh še danes zanima, da so pogozditev okoli objekta prostovoljno opravili hvalični fabričani, ki so stanovali v tem objektu, ki je pomenil neke vrste privilegirano med zaposlenimi.

Čeprav se je Zavod za gozdove pri tem poseku pojavil izključno kot izvajalec del, bi pričakoval od njih drugačno opredelitev.

Da je šlo v tem primeru za popuščanje pod pritiski stanoval-

cev, kaže tudi to, da so se odločili za posege tam, kjer je bilo najbolj moteče za stanovalce. Ostalih dreves, ki pa kar kličejo po negovanju, se še dotaknili niso.

Kako smo si med sabo različni. Ko bi pred leti zaradi planirane izgradnje športnega centra v Cankarjevem naselju morali odstraniti dve drevesi, so se prebivalci organizirali in razglasili področje za pljuča Šoštanja. Preko medijev je bila o tem seznanjena vesoljna Slovenija. To okolje je še naprej nedotaknjeno, razvoj v smeri športne dejavnosti pa tudi ni šel nikamor. Še en dokaz, da odločitve v ozkem krogu ljudi niso najbolj primerne, saj zaradi ozkih lastnih interesov prihaja do takšnih ali drugačnih skrajnosti. Da pa posegi le niso povsod nepremišljeni, nam dokazuje ureditev vrta pri Kajuhovem domu, kjer poskuša lastnik z nego podaljšati življenjsko dobo nasadu kostanjev. Priprčan sem, da se bomo še naprej prijetno počutili v njihovi senci. Po takšni obliki negovanja kličeta kar dva parka v neposredni bližini: Kajuhov park in Park spominov (seveda, če slednjemu še priznavamo to ime). Velika želja KS Šoštanj v letu 2001 je ureditev prav Kajuhovega parka.

Nedvomno pa v naši občini bijeta plat zvona kar dva parka v bližini

Vile Široko in dvorca Gutenbichl, ki imata za poznavalce in stroko izjemen pomen. Že na 12. seji Sveta Občine Šoštanj sta bila oba kompleksa predlagana za razglasitev kot kulturna spomenika. Predlagatelj je bil Zavod za kulturno dediščino Celje. Ker je Svet Občine smatral, da sta predloga nepopolna, do razglasitve še ni prišlo. V omenjenih primerih čas ni na naši strani, saj je zakonsko varovanje teh dveh biserov nujno in bomo lahko le na ta način preprečili nadaljnji propad, zlorabo in omogočili strokovno sanacijo. Vrtni kompleks z gozdom ob Vili Široko je močno prizadet, saj je od nekdaj mogočnih dreves ostalo bore malo. Podlubnik je tudi tu zahteval svoj davek in se lahko upravičeno vprašamo zakaj. Morda zaradi velikega poseka v zimi leta 1984 in močnih kasnejših vetrolovih, ki so v zelo razredčenem gozdu dobili svoja krila. Na južni strani kompleksa je še ohranjen gozd, ostalo pa je kaj klavrna podoba. Omenjena kompleksa kar kličeta po dobrem gospodarju, ki bo ne glede na to, kdo bo, imel o nas svoje mnenje.

Danilo Čebul ml.

Od bolnih dreves ni belih storov.

Foto: Z. K.

ASTROLOŠKI

K U P O N Č E K

1. št. kupona

2. šifra

3. kraj, datum in ura rojstva

4. vprašanje na katero želite odgovor

UPOKOJENCI

tanovsko društvo upokojencev vsako leto zaključí s srečanji svojih članov. V nekaterih krajih pa za srečanja starejših občanov skrbijo tudi krajevne skupnosti in organizacije Rdečega križa. Tokrat poročamo o treh takšnih srečanjih, ki so bila decembra.

Šoštanj

(poroča Franc Turk)

Prvič, odkar je zaživela nova organiziranost DU Šoštanj, so se konec novembra 2000 zbrali v jedilnici termoelektrarne v Šoštanju na skupnem srečanju člani pododborov Šoštanj-sever in Šoštanj-jug. Kratki predstavitvi dela v preteklem obdobju, ki sta jo opravila predsednika pododborov Jože Rebernak in Eugen Drvarič, je sledil tudi pozdravni govor predsednika DU Rudija Satlerja. Prisotni, teh je bilo 170, so lahko slišali, da društvo deluje v pogojih, ki jih narekuje sedanji čas, zadovoljivo, kar pomeni, da vseh želja ni možno uresničiti. Ker je eden osnovnih namenov društva druženje, se to uresničuje z izletniško dejavnostjo, za katero je med člani velik odziv. Odmevno je delovanje pevskega zbora, ki je letos slavil 50 letnico, ostala dejavnost pa je porazdeljena po kroških (literarni, ročna dela) in selekcijah (kegljaška, strelska, šahovska, ribiška, odbojkaška, smučarska, pohodniška, za pikado, za rekreativno telovadbo žensk). Pestra izbira torej za vse, ki imajo interes in možnost udejstvovanja.

Zaradi težav pri poslovanju z bifejem se je društvo odločilo za oddajo lokala v najem in je za to odločitev uspešno premostilo administrativne ovire, ki so izhajale iz čistiljive starosti zgradbe in s tem povezanim pridobivanjem potrebnih dokumentov. Že nekaj časa pa se društvo pripravlja na prenovo tudi ostalih društvenih prostorov, seveda pa je zob časa dodobra načel tudi zunanost. Upati je, da bodo lokalna skupnost, gospodarski in drugi subjekti spoznali nujnost in pomen takega posega in ga tudi omogočili. Ni namreč dovolj le barva, ki krasi vedno več objektov v našem mestu, ampak temeljitejši poseg. Svoje je opravilo tudi znano desetletja trajajoče obdobje ekološko nevzdržnih razmer.

Na srečanju je za zabavni del z glasbo, prijetno za uho in ples poskrbel mladi ansambel "Ti pravi faloti" iz Skornega, vmes pa so nastopili tudi trije šolarji Dani Skornšek, Mateja in Mitja Stropnik. Udeležba na srečanju kakor tudi razpoloženje je potrdilo upravičenost takšnega srečanja, zato smo se ob odhodu pozdravljali z NA SVIDENJE! Morda bo marsikateriga upokojenca, ki še ni član društva, zamikalo, da se nam pridruži in s tem pridobi tudi pravico do številnih članskih ugodnosti.

Uspešno delo in srečno novo leto Vam želim!

Zavodnje

(Poroča Ana Meža)

V petek, 8. decembra, je bilo v gostišču Pri Vidi v Zavodnjah še prav posebno veselo. Tam smo se zbrali upokojenci našega kraja.

Prednovoletno srečanje je pripravil pododbor DU pod vodstvom g. Vide Goršek. Bilo nas je 38.

Po izdatnem kosilu smo sproščali kalorije ob veselih zvokih našega harmonikarja Ivana Kneza. Tudi Gorškov sin Luka je na naše veselje raztegnil svojo frajtonerico tako, kot on zna. Ker v naših vrstah ne manjka tudi dobrih pevcev, je lepa domača pesem odmevala vse do večernih ur.

Razšli smo se dobre volje in nasmejani v upanju, da se drugo leto spet srečamo. Hvala organizatorjem za njihov trud. Vedri obrazu ob slovesu so bili potrdilo, da je prireditev lepo uspela.

Ravne

(Poroča Franc Hudomal)

Ravenski upokojenci so se zbrali 10.12. 2000 na že tradicionalnem desetem srečanju, ki ga vsakokrat pripravljajo v prostorih gostišča Pod klancem.

Na srečanju se jih je zbralo 117. V zanimivem programu so sodelovali stari in mladi godci, zapeli stari prijatelji in kitarist. Širje člani literarne sekcije pa so se predstavili zbranim s svojimi prispevki.

Kot predsednik pododboru Ravne sem v svojem govoru nanizal nekaj podatkov o delovanju v preteklem letu. Imamo 167 članov, v preteklem letu pa smo izgubili štiri. Med drugim sem prisotnim zaželel veselo vzdušje ob bližajočih se praznikih ter izpolnitev želja za zdrave in zadovoljne čase. Vemo, da pomladitve ne moremo pričakovati in tudi ne zaus-taviti staranja svojega obdobja, vendar je sreča posameznega človeka odvisna od tega, kar smo in ne kar imamo, zato se veselimo vsakega novega dne v novem tisočletju. Prisotne je pozdravil tudi predsednik DU Šoštanj g. Rudi Satler, za zabavo in ples pa je dolgo v noč igral vesele vize ansambel BISERI. Vsi smo bili zadovoljni in nazdravili smo času prihajajočih praznikov in ponovnim srečanjem drugo leto.

Ravenčani modrujejo "Pod klancem".

radio rap polzela *Za vsa srca* na 89.1 Mhz

Tel.: studio (05) 700 - 08 - 10, naročila za čestitke, male oglase... sprejemamo na tel. št.: (05) 705 - 02 - 05

ČEZ DEŽELO DOLGEGA BELEGA OBLAKA NA KOLESU

2. del

Christchurch

Prvo noč smo preživali v kampu Meadw Park, skoraj v središču mesta. Razmeroma poceni kamp, stane le nekaj več kot tisoč tolarjev, nam je nudil vse, kar smo potrebovali. Celo pokrit bazen s toboganom je bil v okviru kampa. Tega smo kljub mrzli vodi dobro izkoristili. Pred kopanjem smo sestavili kolesa, ki so pot dobro prestala. To pomeni, da nam niso nič polomili ali izgubili. Malo me je bilo strah, da bo kaj narobe, kajti nazadnje so nama z Robijem kar dobro zdelali kolesa. Zvečer smo se odpravili v mesto, da bi si ga malo ogledali in utišali krike naših želodcev. Toda mesto je bilo kot izumrlo. Na ulicah ni bilo ne avtov ne ljudi. Odprtih je bilo le nekaj lokalov s hitro hrano, ki so bili čisto prazni. Ura pa je bila šele devet. Mimogrede, mesto je veliko kot Ljubljana. Počutili smo se kar malo nelagodno, toda kmalu smo ugotovili, da je to za Novo Zelandijo čisto nekaj normalnega. Ta dežela nima nočnega življenja. Po šesti ali sedmi uri mesta umrejo in vsa dogajanja se preselijo za stene domov. Nekaj se dogaja le v največjih mestih, pa še to na točno določenih krajih in ob točno določenem času. Ob tem me čudi, zakaj imajo tako majhno nataliteto.

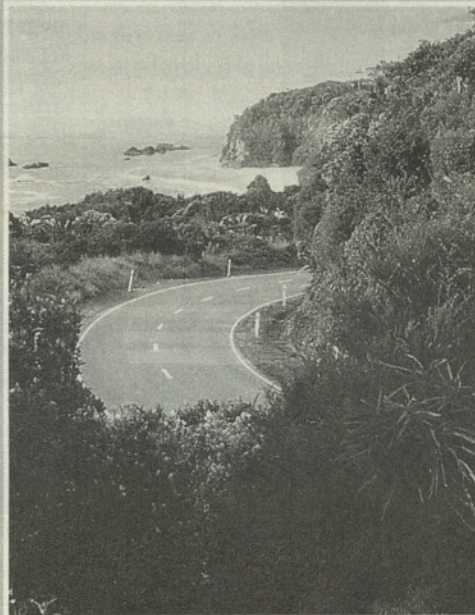
Christchurch je glavno in največje mesto južnega otoka z nekaj več kot 350.000 prebivalci. Ustanovljeno je bilo leta 1850, ko so se tu izkrcali prvi angleški kolonialisti. Mesto se je nato hitro razvijalo in postalo pomembno gospodarsko, upravno in univerzitetno središče. Za Christchurch lahko rečemo, da je tu čutili vpliv Anglije bolj kot v drugih mestih. Ne samo arhitektura in šolarji v uniformah, tudi način življenja je čisto podoben kot v angleških mestih. Tretje največje novozelandsko mesto se lahko ponaša tudi s čudovitimi parki. Še posebej je zanimiv Hagley Park z impozantnim botaničnim vrtom z ogromnimi evkaliptusi in cedrami. V parku je precej šol, športnih igrišč, rečie in drugih krajev, kjer ljudje preživljajo svoj prosti čas. Mesto sicer leži na obali Pacifika, toda nima kakega izrazitega pristanišča. Peščena obala je bila v času našega obiska precej prazna. Le nekaj surfajev je poizkušalo ujeti čim boljši val, kar pa jim ta dan ni najbolj uspevalo. Zato pa je nam uspelo nabaviti vse, kar smo potrebovali za na pot čez gore na obalo Tasmanskega morja.

Južne Alpe in zahodna obala

Cesta 73 pelje od mesta Christchurch čez Južne Alpe do zahodne obale preko Porters in Arthur's Passa. Prelaza nista ravno visoka, saj komajda presežeta 900 metrov. Toda cesta je polna precej strmih klancev in večinoma skoraj prazna. Naselij skoraj ni. Le redke kmetije so razmetane med hribi. Ob cesti se pase ogromno ovac, ki jih naj bi bilo menda devetdeset milijonov, in govedi. Zato je med pašniki in cesto povsod ograja, kajti v nasprotnem primeru bi nastal pravi masaker. Na vrhu Arthurs's Passa je bil start naše "ogrejevalne", ali kakor smo jo mi poimenovali, nulte etape. Naš glavni namen je bil poleg tega, da preizkusimo cesto, doseči še osebni hitrostni rekord. Mislili smo, da se bomo lahko približali stotici. Toda že po dobrem kilometru nam je bilo jasno, da iz tega ne bo nič, kajti popravljali so cesto in to na najstrmejšem delu. Po petnajstih kilometrih je bilo klanca navzdol konec in pričela se je zgodba z naslovom Goooor - Dol. Zgodba, ki nas je spremljala vseh petnajst kolesarskih dni med Bluffom in Capom Reinga.

Prvi večer ob obali Tasmanskega morja smo spoznali najbolj strašne in nevarne živali otočja. Nova Zelandija sicer nima praktično nobene nevarne živali, še kač ne. Imajo pa sand flies-peščene muhe ali, kot smo jih mi poimenovali, letče piranhe. Čeprav so velike le nekaj milimetrov, te ugriznejo kot kakšen majhen pes. Ob ugrizu te najprej zaboli, nato peče in srbi. Poleg tega ostane na koži prav grda modrica, ki ne zgine nekaj dni. Naši komarji so za njih pravi vajenci. Resnici na ljubo smo za te pošasti vedeli že pred odhodom, toda nismo najbolj verjeli in nismo pravočasno nabavili zaščite. Še sreča, da je bila v bližini kampa trgovina, kjer so takoj, ko so nas zagledali, vedeli, kaj nas muči. Očitno peščene muhe ne napadajo samo Slovencev.

Greymouth je največje mesto zahodne obale. Leži ob ustju reke Grey, ki je dejansko podobno velikim ustom. Šteje 12.000 prebivalcev, glavni vir zaslužka je turizem. Mesto je bilo ustanovljeno že leta 1864. Tu je tudi

Značilna novozelandska pokrajina.

nekakšno križišče, ki povezuje med sabo severni in vzhodni del s Fjordlandom in južnim delom Alp. Ob obali proti jugu vodi slikovita cesta, ki je urezana med morjem in hribi, poraščenimi z neprehodnim gozdom. Tega prepredajo številni potočki, ki derejo po pobočjih in se izlivajo v ocean. Ko se hribi malo umaknejo od morja, pridemo v mesto Ross, imenovano tudi Goldtown. Znan je po rudniku zlata, ki dela še danes. Vendar je količina zlata skoraj zanemarljiva in stvar bolj ali manj služi turizmu. Vendar ni bilo vedno tako, kajti v 19. stoletju je bil tu kar pomemben zlatokop.

Cesta od tu zavije strmo v hrib proti vzhodu zasneženih tritisočakov, ki jih je v Novi Zelandiji petnajst. Naša naslednja postaja je bil ledenik Franz Josef. Ta spada med največje ledenike v državi (vseh naj bi bilo menda več kot 300). Vsekakor pa je to najbolj obiskan ledenik na južni polobli. Iz lepo urejenega parkirišča vodi do vzhodja ledenika kakšne tri kilometre dolga pot. Najprej po gozdu, nato po melišču, kjer je bil včasih ledenik. Kajti pred 250 leti je bil daljši za kakšna dva kilometra. Tudi danes velikost precej niha. Zadnja leta se naj bi celo povečeval. Trenutno je dolg okoli enajst kilometrov in širok v najširšem delu kakšnih 500 metrov. Led je čudovite turkizne barve, pod njim ali iz njega izvira reka Waihu. Na ledenik se je možno tudi povzpeti. Seveda ne v lastni režiji. V mestu je kar nekaj agencij, ki ponujajo ta in še mnoge druge aranžmaje, kajti v okolici je ogromno adrenalinskih poti. Za vse poti je obvezen vodič, izposodiš pa si lahko tudi vso potrebno opremo. In ko sem že ravno pri opremi in nevarnih poteh: na poti proti ledeniku sem nad slikovitim slapom videl nekakšno pot, ki se mi je zdela izredno zanimiva. Ko sem malo vohljah naokoli, sem v steni našel kline, za katere sem sklepal, da so začetek poti nad slapom. Lačni dogodivščin, smo se pognali v steno. Pot je po nekaj metih skale zavila na strmo pobočje, poraslo z gozdom. Kakšnih pet metrov pod potjo je ležala tabla, za katero smo predvidevali, da že ne more biti pomembna, če kar tako leži pod potjo. Zato se nismo obremenjevali, kaj na njej piše. Gozdu so sledile zopet skale s klini, jeklenicami in lestvami. Nato smo prečili slap, se slikali in se spet po strmih pobočju spustili v dolino. Na koncu poti smo zopet prišli do table, ki smo jo tokrat prebrali. Na njej je bilo opozorilo, da je pot izredno nevarna in da je

prehod mogoč le v spremstvu vodnika ter s primer-no opremo. Nam se pot ni zdela preveč težka, čeprav smo bili v kratkih hlačah in majicah.

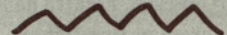
Mestece Hasst je zadnje naselje pred ponovnim prečkanjem Alp. In tudi zadnji kraj, kjer je možno dobiti hrano in gorivo pred 120 kilometrov oddaljenim krajem Wanaka. V Hasstu se prične tudi Mt. Aspring National Park. Ob reki Hasst se po strmih klancih vzpnemo do prelaza na višini 570 metrov. Odprt je bil šele leta 1965, saj je bila izgradnja ceste po takšnem terenu pravi podvig. Z vrha prelaza smo se hoteli s kolesi spustiti v dolino, toda dež in s tem mokra cesta nam je preprečila namero, da končno dosežemo tako zeleno stotico. Dolgo smo se odločali, kaj storiti. Na srečo smo bili tako razsodni, da nismo tvegali, kajti v nasprotnem primeru bi se razbili že po nekaj kilometrih. Klanci so bili tako vabljivi, da bi spustili do konca, po drugi strani pa je bila cesta tako spolzka in prepadi tako globoki, da bi se lahko nazaj v Slovenijo pripeljali v horizontali. In to v pocinkanih posteljah.

Na drugi strani prelaza ležita jezeri Wanaka in Hawea. Slednje je globoko kar 345 metrov, najnižja točka pa leži 65 metrov pod morsko gladino. Okoli obeh jezer so gore, visoke preko 2.000 metrov, kar jezeroma daje še poseben čar. Na južnem koncu jezera Wanaka leži mestece z istim imenom. Tu si velja ogledati Puzzle World z velikim labirintom ter se popeljati po jezeru z eno izmed številnih ladij.

Proti Queenstownu peljeta iz Wanake dve cesti. Tista, ki pelje čez hribe, je prepovedana za večja vozila, tudi za avtodome. Je namreč izredno ozka in polna globokih prepadov. Zato smo morali narediti nekaj deset kilometrov več okoli gore Mt. Pisa. Ob tej poti leži staro rudarsko mestece Kawarau George - Otago, kjer so kopali zlato. Sedaj je mestece spremenjeno v muzej na prostem. Male kamnite hišice, navadno z enim prostorom, so posute po gričih. V njih je oprema - ne le rudarska, ki so jo uporabljali rudarji v prejšnjem stoletju. Po predmetih v hišicah je sklepati, da so tu bili večinoma Kitajci. Zanimivo je tudi, da sem v eni izmed hiš našel časopis iz leta 1874.

(Se nadaljuje.)

Matjaž Kovač

N A R O Č I L N I C A

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA 1000 SIT

- ● KONTAKT
- ● LIST, Trg Svobode 12, p.p. 4, 3325 Šoštanj,
- ● e.pošta: list@sostanj.si
- ● URADNE URE: vsak torek od 10.00 do 12.00, (vodja priprave redakcije
- ● Milojka Komprej), vsak petek od 18.00 do 20.00, (odgovorni urednik
- ● Peter Rezman), telefon (03) 89 84 334.
- ● Vse dopisnike prosimo, da prispevke za LIST št. 2 v letu 2001, pošljejo
- ● najkasneje do 9. februarja 2001.

- ● Izdaja: Občina Šoštanj, Trg Svobode 12, Šoštanj.
- ● Uredniški odbor: Jožica Andreje, Danilo Čebul, Marjana Čelofiga, Brane Guzej,
- ● Milojka Komprej, Peter Rezman in Andrej Starič.
- ● Odgovorni urednik: Peter Rezman. Lektoriranje: Jožica Andreje.
- ● Priprava redakcije: Milojka Komprej. Oblikovanje: Marko Marinišek.
- ● Tisk: Tiskarna Velenje d.d.
- ● Tiskano na recikliranem papirju